

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

51-52. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

24 Kč • 1,20 €

25. PROSINCE 2016, 1. LEDNA 2017

Z obsahu:

Křesťanská naděje -
„Těšte, těšte můj národ...“

Katecheze
Svatého otce Františka
při generální audienci
7. prosince 2016
- strana 2 -

Boží pokora v lesku Vánoc

P. Daniel Kretschmar
- strana 6 -

Boží narození pro nás
i pro naši spásu

P. M. Piotrowski TChr
- strana 8 -

Narození Ježíšovo
v Betlémě podle
sv. Brigity Švédské

- strana 9 -

Mimořádná vánoční milost

- strana 11 -

Vánoce
za ostnatým drátem

- strana 13 -

Mystické Město Boží -
Vtělení (4 - dokončení)

Služebnice Boží sestra
Marie od Ježíše z Agredy
- strana 14 -

Suma o darech
svatého Josefa (54)

- strana 16 -

O slavnosti Zjevení Páně

- strana 17 -

Opomíjení: hřích dnešní
doby (3 - dokončení)

P. François Zannini
- strana 19 -

Redakce Světla přeje všem svým čtenářům a jejich rodinám požehnané svátky narození Spasitele Ježíše Krista. Kež se všichni necháme obdarovat z jeho nekonečné lásky, s kterou každého člověka zve na cestu spásy! Ať žijeme v Ježíšově blízkosti po celý následující rok a ve spojení s Ním zvítězíme nad každým zlem, které nás bude ohrožovat!

Křesťanská naděje – „Těšte, těšte můj národ...“ (srov. Iz 40,1-5)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

7. prosince 2016, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Začínáme dnes novou sérii katechezí o *křesťanské naději*. Je velice důležitá, protože naděje neklame. Optimismus klame, naděje nikoli! Velice ji potřebujeme v nynějších časech, které vypadají temně a nezřídka v nich bloudíme tváří v tvář špatnosti a násilí, jež nás obklopují, tváří v tvář utrpení tolika našich bratří. Naději potřebujeme. Cítíme se ztraceni a také trochu sklíčení, protože pocítujeme bezmoc a máme dojem, jako by tato temnota neměla nikdy skončit.

Nedopustíme, aby nás naděje opustila, vždyť s námi jde milující Bůh. „Doufám,

protože se mnou je Bůh“ – toto si můžeme všichni říkat. Každý z nás může říci: „Doufám, mám naději, protože Bůh je se mnou.“ Jde a vede mne za ruku. Bůh nás nenechává samotné. Pán Ježíš přemohl zlo a otevřel nám cestu života.

Zejména v této adventní době, která je dobou čekání, během níž se opět připravujeme na přijetí útěšného tajemství Vtělení a světla Narození Páně, je tedy důležité uvažovat o naději. Učme se od Pána, co znamená mít naději, doufat. Slyšme proto slova Písma svatého, počínaje prorokem Izaiášem, velkým prorokem adventu a velkým poslem naděje.

Ve druhé části své knihy se Izaiáš obrací k lidu *útěšnou zvěstí*: „Těšte, těšte můj národ – pravi váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho špatnost. [...] Hlas volá: »Na poušti připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezky našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je křivé, ať se napřímí, co je drsné, ať se narovná: Hospodinova velebnost se zjeví a každé tělo společně uzří, že mluvila Hospodinova ústa.«“ (Iz 40,1-5) Bůh Otec těší tím, že vzbuzuje těšitele, od kterých žádá, aby povzbuzovali jeho lid,

Pokračování na str. 4

Svátka lásky... Tak se také nazývájí Vánoce. Pravda, většinou tím lidé myslí lásku člověka k druhému člověku. Ale... Na prvním místě je to láska Boha k člověku! O tom by měl svědčit každý katolický křesťan a v tomto duchu prožívat oslavu příchodu Božeho Syna na tento svět. Vždyť jak velká je to láska, která se snížila až k ubohosti betlémské stáje! Jestli existuje nějaká naděje pro dnešní zmatený, až zoufalý svět, pak je to právě a jen JEŽÍŠ! V něm jediném se snoubí láska k lidem dovedená až do krajnosti nevinné smrti na kříži a nekonečná moc Boží, která vítězí nad každým zlem.

V dnešním „dokonalém“ světě, kdy se člověk stává spíše zbožím, než aby byl respektován jako inteligentní tvor s jedinečnou důstojností Božího dítěte, je i pro věřícího velmi těžké dosáhnout hloubky betlémského poselství. Nikoliv však nemožné. Je však potřeba jednoho: tiché pokory. Kdo v pravé pokoře nepoklekne u jeslí před Pánem světa a hluboce se mu nepokloní, nedosáhne výšin dokonalosti v Boží lásce. A pak ticho... Světská hektičnost Vánoc oslabuje lidskou schopnost soustředit se na to podstatné, co nám chce narození betlémského Dítěte říci. A proto je nutné ztišit se. Opakujeme to na stránkách Světla často, ale je dobré si potřebu

Editorial

ticha připomenout právě v blyštivé záři vánočního stromku, při poslechu koledí či prožívání radosti z obdržených dáreků...

A v záplavě mnoha darů nesmíme zapomenout na ten hlavní, který však nemáme od člověka: je jím sám Bůh, který se v betlémské chudobě daruje a ukazuje lidem, jaká je jeho láska k nim. Je pokorná, tichá, avšak také vyžadující odezvu ze strany člověka – pastýři, mudrci... Bůh se štědře nabízí a přináší na zemi slíbenou spásu. Bez spolupráce člověka však může jeho dar zůstat ležet ladem. Člověk nemá po prvním hříchu v ráji žádné vynutitelné právo na záchranu, jen právo Boží lásky, která se obětovala v Osobě Syna Ježíše – ať už při narození v chudých jeslích, či při ukřižování na Golgotě. Je však krásnou a nezbytnou nutností tuto Boží lásku v její plnosti přijmout. Jejím odmítnutím se člověk zuboží tak, že se ztrácí i naděje na záchranu své duše pro život věčný v nebi.

Je jistě mnoho slov, která mohou vyjádřit křesťanský obsah Vánoc. Je skromným projevem lásky k Bohu aspoň vnitřně se ztišit a otevřít se působení Boží milosti, nabízené skrze Ježíšův příchod na tento svět. Ježíšova Matka, Panna Maria, je-

již mateřství oslavujeme první den v roce, nám sama dává příklad, jak to praktikovat. A budeme-li ji prosit o tento duchovní dar, pak je připravena zprostředkovat nám milost, jež nám umožní prostoupit hloubku nejen vánočního Božího tajemství.

Snad i v tomto dvojčísle Světla najdete podněty k rozjímání a duchovnímu pozastavení. Předložené texty chtějí provést zásadními událostmi vánočního období, jak je nabízí liturgický kalendář. Ale nejsou vždy jen pohlazením či povzbuzením pro duši, nýbrž i připomínkou toho, že ne vše je ve světě v pořádku. Ježíš se narodil v Betlémě právě proto, aby skrze ty, kdo v něho uvěřili, přinesl světu naději a ukázal cestu k záchraně. Jistě, Bůh by mohl vše zajistit i bez lidské pomoci – což často i dělá. Ale chce-li, aby věřící svědčili a byli jeho nástroji, pak je to jeho právo a je opravdovým projevem lásky k němu jeho svatou vůli přijmout a naplnit.

Vážení čtenáři, děkujeme za vaši přízeň v uplynulém občanském roce, zvláště za všechny modlitby, jejichž účinnou moc silně pocítujeme. Budeme rádi, když nás budete v modlitbách provázet i nadále. S pomocí Boží a pod ochranným pláštěm Panny Marie vyjdeme vstříc dalším dnům pozemského putování na cestě spásy!

Daniel Dehner

Z právu evangelia o narození Božího Syna, tolikrát opakovanou, znáš možná již zpaměti. Pros Ducha Svatého, aby ti dnes udělil milost, že si ji nikoliv jen vyslechneš nebo přečteš, ale že tuto převratnou událost lidských dějin prožiješ spolu se svatou dvojicí z Nazareta. Právě se vydává na vysilující cestu do Betléma. Připoj se k ní v tiché usebranosti a hlubokém obdivu.

Josef s Marií musí urazit více než 100 kilometrů hornatou krajinou. Sdílejí s nimi námahu a svízele náročné cesty s vědomím, že tato pouť je ještě mnohem obtížnější pro nastávající matku. Zasloužila by si, aby v cíli cesty našla aspoň trochu pohodlí pro vytožený odpočinek. Ale jak vidíš, Davidův potomek přišel do vlastního a svoji ho nepřijali. Pohled na ženu ve vysokém stupni těhotenství místo aby probudil soucit a ochotu k pomoci, vyvolává naopak snahu co nejrychleji se zbavit přichozích a vyhnout se tak situaci, která vyžaduje obětovat něco ze svého pohodlí a času, vyjít vstříc s ochotou a pomocí. Prožijte s Josefem jeho tíživou starost, když se mu nedaří najít nic příhodného pro milovanou snoubenku, jejíž hodina se přiblížila a která ho trpělivě a bez výčitek následuje až na práh skalní sluje, která je v nadcházející noci tou poslední možností, kam se uchýlit. Rozhlédni se po nehostinné stáji a uvažuj, jak ji proměnit v lidský příbytek, který se má stát místem narození nového života. Ulož si hluboko do srdce tento trpký zážitek a připomínej si ho pokaždé, když ti bude zatěžko spokojit se s málem. Ať už nám pohled na naše betlémy připadá jakkoliv idylický, samotná skutečnost je více než drsná. Všechno, co může Davidovo město nabídnout svému Stvořiteli a Králi jako porodní sál, je temná díra, kde to páchne po dobytku. Tato ubohost a odporlost hmotného prostředí je ve skutečnosti jen slabým obrazem duchovní a mravní bídy, kterou přichází božské Dítě proměnit v Boží království světla a pokoje.

Maria vnáší do této chladné tmy světlo víry a teplo svého milujícího srdce. Opuštěnost a nouze hodiny příchodu předznamenává opuštěnost a nouzi budoucí poslední hodiny na konci životní cesty jejího Syna. Ale svatá Matka věří stejně, jako uvěřila před devíti měsíci. Přijímá jako samozřejmost, že Boží představy a nároky se mo-

Bůh s námi

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní slavnosti*

Nenašlo se místo pod střechem.

hou tak radikálně lišit od těch našich. Proto pro ni to není zkouška víry, ta ji naopak uschopňuje a disponuje, aby naplnila své mateřské poslání i v podmínkách lidsky tak nepochopitelných a nepřijatelných.

A tak podle věčného úradku právě tady porodila Syna Nejvyššího bez cizí pomoci a ochoty, daleko od teplých lidských příbytků i zvědavých lidských očí. V matném světle louče vidí před sebou plod svého života, Syna věčného Otce a Spasitele lidského pokolení, který se bezmocným pláčem dovolává její péče a pomoci. Matka ošetřuje své Dítě, tvor pomáhá a klaní se svému Stvořiteli, člověk děkuje svému Vykupiteli. Připoj se k této první adoraci před Nejsvětějším. Probud' a oživ také svou víru a poklekn s úctou, která ti ani nedovoluje dívat se, do čeho klekáš. Kláněj se, děkuj a pros.

A přece se nad svatou Rodičkou nebe ustrnulo a posílá jí zvláštní potvrzující znamení. Vstupuje nečekaná návštěva několika nuzných pastýřů, kteří přišli jako vyslanci nebe, aby ji tlumočili radostné pozdravy a blahopřání andělů. Také oni jsou zde právě proto, že uvěřili. Ústy andělů k nim promluvil Hospodin. Protože uvěřili, *spěchali* a našli to místo podle bezpečného znamení: *Opravdu je zde Dítě zavinuté do plenek a položené do žlabu, ze kterého se jinak krmí dobytek. Žádná jiná mimořádná znamení na místě samém nejsou. Bůh s námi se dává poznat podle příznaků největší chudoby, která je těmto vyhoštěným tak blízká. Jsou zde doma, ve svém prostředí se známým vybavením. Kdo ví, kolikrát si sami v nouzi museli poradit s podobnými okolnostmi. Jako své první hosty si božský Král pozval právě tyto prostáčky, chce mít kolem sebe ty, za kterými přišel především. Pranic mu nevádí jejich nuzný šat, nemyté ruce ani jejich nezbytný pach. Jeho hlásání začalo již jeho narozením. Boží společenský žebříček má zcela jiné pořadí než lidský: *Poslední budou prvními a první posledními.* Je to pro společenskou spodinu jediné mis-*

Liturgická čtení (v noci)

1. čtení - Iz 9,1-3.5-6

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzhází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jařmo, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjánských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce, (bude vládnout) na Davidově trůně a v jeho království, on je upevní a utvrdí právem a spravedlností od tohoto času až navěky! To způsobí horlivost Hospodina zástupů.

2. čtení - Tit 2,11-14

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvázně, spravedlivě a zbožně

Dokončení na str. 4

to, kde je nikdo neodstrkuje, nevykazuje, zde nikomu nevádí svým zevnějškem ani svou neohrabaností. Blahopřej pastýřům k jejich velkému štěstí. Stali se prvním příkladem, jak uvěřit, hledat a nalézat Vykupitele. Přední izraelští muži by sem ani nevstoupili, aby se snad neposkvrnili, zatímco tito nejchudší právě proto, že uvěřili, odcházejí očištěni a stávají se prvními hlasateli evangelia, kteří v srdci i ústy *oslavují a chválí Boha za všechno, co viděli a slyšeli.*

I tobě se dostalo té nesmírné milosti vidět a slyšet. Není tak velké bíd, není tak odporného prostředí, do kterého by Pán nebyl ochoten sestoupit, aby mohl naplnit božskou radostí ty, kteří uvěřili a přišli se poklonit. *Uchověj to všechno dobře ve své mysli a nepřestávej o tom uvažovat.* Následuj pastýře a všude vyprávěj, co jsi viděl a slyšel, aby všichni žasli. *Rozhlašuj den ze dne Pánovu spásu, vypravuj mezi pohany o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divech: Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem, aby se odřekli bezbožného života a žili spravedlivě a zbožně.*

Bratr Amadeus

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

Evangelium - Lk 2,1-14

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města.

Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davida, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu.

Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.

V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má (Bůh) zalíbení.“

Křesťanská naděje - „Těšte, těšte můj národ...“

- dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

jeho děti zvěstí, že soužení se skončilo, bolest přestala a hřích byl odpuštěn. A tím se soužené a zděšené srdce hojí. Prorok tedy žádá *připravení stezky Pánu* otevřením se jeho darům a spáse.

Útěcha lidu začíná možností jít Boží cestou, novou, urovnanou a schůdnou cestou, kterou je třeba přichystat *na poušti*, aby bylo možno ji přejít a vrátit se do vlasti. Prorok se totiž obrací k lidu, který prožívá tragédii babylonského vyhnanství a nyní slyší, že se bude moci vrátit do svojí země pohodlnou a širokou cestou bez údolí a hor, které by ji činily obtížnou, cestou urovnanou na poušti. Připravit onu cestu tedy znamená připravit *cestu spásy a osvobození* od každé překážky a nesnáze.

Vyhnanství bylo v dějinách Izraele dramatickým momentem, kdy lid přišel o všechno. Ztratil vlast, svobodu, důstojnost a také důvěru v Boha. Cítil se opuštěn a bez naděje. Prorok však přichází s výzvou, která znovu otevírá srdce víře. *Poušť* je místem, ve kterém je těžké žít, ale právě tudy je nyní možné se *vrátit nejenom do vlasti, nýbrž k Bohu, vrátit se k naději a úsměvu*. Když se ocitneme v temnotě a nesnázích, nedostává se nám úsměvu. Právě naděje nás však učí úsměvu, abychom našli cestu, která vede k Bohu. Jednou z prvních věcí, která postihne lidi, kteří se vzdálí od Boha, je ztráta úsměvu. Možná jsou schopní vybuchovat smíchem, jedna salva střídá druhou, ale chybí jim úsměv! Tento úsměv dává pouze naděje. Je to úsměv doufající v setkání s Bohem.

Život je často pouští, je obtížné kráčet životem, ale svěříme-li se Bohu, může se stát krásným a širokým jako dálnice. Postačí neztrácet nikdy naděje, postačí věřit dále, vždy a všemu navzdory. Když se ocitneme před dítětem, a můžeme mít i spoustu problémů a těžkostí, vynoří se z našeho nitra úsměv, protože stojíme před nadějí: dítě je naděje! Takto se musíme v životě umět dívat na cestu naděje, která nás vede k setkání s Bohem, s Bohem, který se pro nás stal Dítětem. A dává nám úsměv, dává nám všechno!

Právě tato Izaiášova slova později použije Jan Křtitel ve svém kázání, kte-

rým vybízí k obrácení. Říkal: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu.“ (Mt 3,3) Je to hlas, který volá tam, kde se zdá, že není nikdo, kdo by mohl naslouchat – kdo může naslouchat v poušti? – volá uprostřed zmatení způsobeného krizí víry. Nemůžeme popřít, že svět je v krizi víry. Říká se: „Já věřím v Boha, jsem křesťan.“ – „Patřím k tamtomu náboženství...“ – Tvůj život je však velice vzdálen tomu křesťanskému, je velice vzdálen Bohu! Religiozita, víra se zúžila na jedinou větu: „Věřím?“ – „Ano.“ Tady jde však o návrat k Bohu, o obrácení srdce k Bohu a vykročení touto cestou k setkání s Ním. Bůh nás očekává. O tom káže Jan Křtitel, o přípravě. Připravte setkání s tímto Dítětem, které nám vrátí úsměv.

Když Křtitel oznamoval Ježíšův příchod, Izraelité byli ještě jakoby ve vyhnanství, protože byli pod římskou nadvládou, která z nich činila cizince v jejich vlasti, a byli ovládáni mocnými okupanty, kteří rozhodovali o jejich životech. Právě dějiny však nejsou ty, které vytvářejí moci, nýbrž ty, které *vytváří Bůh spolu s maličkými*. Právě dějiny, které zůstávají ve věčnosti, jsou ty, které píše Bůh *se svými maličkými*: Bůh s Marií, Bůh s Ježíšem, Bůh s Josefem, *Bůh s maličkými*. S oněmi maličkými a prostými, které nacházíme kolem rodícího se Ježíše: Zachariáš a Alžběta, staří a poznamenaní neplodností; Maria, mladá dívka, panna zaslíbená Josefovi; bezvýznamní pastýři, kterými se opovrhovalo. To jsou maličci, kteří se vírou stali velkými, *maličci, kteří umí bez ustání doufat*. A naděje je ctnost maličkových. Velcí a spokojení neznají naděje; nevědí, co to je.

Maličci spolu s Bohem, s Ježíšem proměňují poušť vyhnanství, zoufající osamocení a utrpení v urovnanou cestu, jež vede k setkání se slávou Páně. Přejděme tedy k věci: učme se naději. S důvěrou očekávejme Pánův příchod, a ať už bude poušť našich životů jakákoliv – každý ví, jakou pouští jde – stane se rozkvetlou zahradou. Naděje neklame!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Opět se naplnil čas a kalendář otevřít před lidstvem nový občanský rok. Uvědomuješ si živěji než jindy, že čas plyne nenávratně podle neúprosného zákona, kterému je zcela podrobena všechno živé i neživé. Všechny pokusy pozdržet čas a s ním spojené stárnutí a umírání vyznívají nakonec do prázdna. Nade vši proměnlivost a pomíjivost se o to veleběji tyčí Ten, který je věčný, protože jen On sám je bez proměny.

Tím větším úžasem tě musí naplňovat zpráva o tom, že Bůh věčný a nekonečný se sám rozhodl osobně a dobrovolně vstoupit do času a podrobil se jeho zákonu. Svatá čtení o dnešní slavnosti dvakrát obracejí tvou pozornost k představě času, se kterým se navíc poji stav podrobení. Apoštol Pavel poukazuje na věčný Boží kalendář, ve kterém Pán světa a dějin před dvěma tisíci roky obrátil list, a nastoupil největší a rozhodující dějinný předěl. Tuto světodějnou událost popisuje věta na první pohled velmi prostá: *Bůh poslal na svět svého Syna, aby se narodil z ženy a byl podroben Zákonu*. Také evangelista Lukáš mluví o čase a Zákone: Po naplnění stanovené lhůty židovského Zákona byl Boží Syn *obřezán a nazván jménem Ježíš*.

Dovídáš se také důvod této nepochopitelné Boží iniciativy. Nejvyšší Pán se dobrovolně *podrobil* proto, abys ty už nebyl *otrok, ale syn, a dokonce dědic*, tedy spoluvlastník nekonečného Božího bohatství.

Tvoje touha vymanit se ze závislosti má tedy své opodstatnění a je odsouzena k nezdaru jen potud, pokud svou svobodu hledáš tak, že se *vracíš k slabým a nuzným počátkům a znovu otročíš bohům, kteří bohové nejsou*⁽¹⁾. Začátek nového roku je tedy dobrou příležitostí zastavit se a vzpamatovat: *Kam se podělo tvoje někdejší nadšení?*⁽²⁾ Je jen jedno východisko z jařma zákona smrtelnosti. Právě to ti nabízí Boží Syn, když se podrobil času, aby se připodobnil tobě: *Budeš-li usilovat o jeho podobu, získáš onen dar svobody, ke které nás osvobodil*.

Tvoje cesta k jeho podobnosti vede tedy, kudy vedla jeho cesta k tobě. Touto cestou je ŽENA. Boží Syn k tobě sestoupil a představil se ti v té podobě, v jaké se *narodil z ženy*.

Chceš-li se setkat s největší ze všech žen, připoj se k pastýřům, kteří na pokyn

Božské materství

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Přispěchali a našli Marii a Josefa i to dítětko.

andělů spěchají do Betléma: *nalezneš ji spolu s nimi zde ve skalní stáji zároveň s Děťátkem položeným do jeslí*. Nedej se zmást extrémními podmínkami, které tu nalézáš. Ani znalci Písma by v této prosté dívence, která tu s rozpaky ošetřuje své nemluvně, nepoznali onu vznešenou a mocnou Ženu, o které mluvil Hospodin na samém počátku času a dějin. Bůh si ji stvořil jako svou vyvolenou, když mu ďábel uloupil prvního člověka, aby ho skrze její Potomstvo opět získal zpět. A nyní se naplnil ten čas.

Divíš se, že je *nacházíš zde ve chlévě v takřka nelidských podmínkách?* V této tak prosté a nuzné podobě skrývá zatím Bůh před zraky světa žárlivě své největší poklady: Dítě a jeho Matku. Nejvyšší projevuje svou přízeň a zalíbení zcela jiným způsobem, než to činí svět. Tak jako nešetřil svého Syna, ale vydal ho za nás, tak nešetřil ani jeho Matku. Nešetřil ji chudoby, hanby, odříkání a strádání, neobdařil svou nejvznešenější Dceru bohatstvím ani slávou. V zapadákově v pohrdané Galileji žila v pokorné skrytosti, ale byla plná milosti. Ona je první ze všech tvorů, v ní má Otec dokonalé zalíbení. Obdařil ji blaženým vědomím, že ona je tou ženou a matkou, které plně svěřil lidskou bezmocnost svého vlastního Syna. Jak veliká je Matka Maria, když se Bůh mohl stát tak malíčným, že všechno přijal od ní! Jak vznešená je nazaretská Panna, která tu zplodila Toho, kterého Otec plodí od věčnosti! Maria je první člověk, ve kterém může dokonale přebývat.

Pokloň se spolu s pastýři těmto neobvyklým a nejvznešenějším obyvatelům nehostinné stáje. Nejbohatší rodina na světě se tu krčí v jeskyni jako rodina bezdomovců. Jak vidíš, Bůh má největší zalíbení v těch, kteří jsou připraveni nemít nic kromě Něho samého. Posílá tě ke svým vyvoleným, protože tu nežijí sami pro sebe. Je to Boží rodina, do které máš vstoupit jako syn a spoludědic. Nezalek-

Liturgická čtení

1. čtení - Nm 6,22-27

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Áronovi a jeho synům: Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat: ‚Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a dopřeje ti pokoje!‘ Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

2. čtení - Gal 4,4-7

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod Zákonom, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

Evangelium - Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i dítětko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni,

Dokončení na str. 20

ni se toho. Maria tě svým příkladem náhorně učí: Bůh se zcela odevzdává tomu, kdo se odevzdá jemu. Kdo má Boha, nic jiného nepotřebuje, protože Bůh je všechno. Odlož na prahu jeskyně všechno, co ti brání být dítětem této Matky a sourozencem tohoto Dítěte.

Dnes se však *naplnilo osm dní*, a tak můžeš být svědkem obrady, při kterém Boží Syn podstupuje obřad obřezání a svou vlastní krví stvrzuje svou podřízenost Zákonu. Současně přijímá své nejvyšší jméno Ježíš. Je to jméno prorocké a znamená *Bůh je spása*. Vyslov s nejvyšší úctou toto jméno a ulož je do svého srdce. Pokloň se s úctou prvním kapkám krve, které Ježíš prolévá. Stačily by ke spáse celého světa, ale jeho Otec ustanovil, aby prolil všechnu svou krev, až přijde čas.

Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí každý národ!⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Gal 4,8; ⁽²⁾ srov. Gal 4,15;

⁽³⁾ Ž 67,6

Boží pokora v lesku Vánoc

V tajemství Svaté noci se zjevuje hloubka Boží pokory, která lidem přináší lesk milosti, aby je přivedla ke svatosti.

Je základní zkušeností, že člověk navzdory křestní milosti je více nakloněn ke zlému než k dobrému. Tak potřebuje stále znovu nový začátek v milosti, protože jenom milost ho může napřímit a proměnit. V Marii, která je milostiplná a má plnost nadpřirozených milostí, září opravdový příklad pokorné důvěry v Boha a života z milosti. Rozjímání o její osobě bude hlavní myšlenkou těchto úvah, protože ona zaujímá klíčové postavení, na ní závisí spása veškerého lidstva. V rozjímání o pomíjivosti, o vlastní nicotě před Bohem viděl svatý Antonín, pouštní Otec, nevyčerpatelný zdroj milosti, protože člověk, který to dělá, staví se do správného vztahu k sobě a ke svému Stvořiteli. Vzetí z prachu a návrat do prachu určovalo jeho přemýšlení a v pohrdání sebou samým viděl pravou svobodu. Proto je pro něho pokora základem všech ctností. Svatý Jan Kassián upravil tyto myšlenky tím, že ctnost pokory postavil na poslední místo. Mnich, který se cvičí v duchovním životě, pokračuje po krocích vpřed. Když překonal poslední překážku a je na to pyšný, musí začít znovu od začátku, protože stavěl více na sobě než na milosti, která to působí.

Tak jako ti mnichové, tak také každý, kdo se snaží o opravdovou svatost, bude upínat svůj pohled k onomu krásnému stvoření milosti, které porodilo Vykupitele – k nejblahoslavenější Panně Marii. Maria je větší, než si člověk může před-

„Měli bychom uctívat moudrost a moc v něm, který se vydal až do dna duše, který nás tvoří a sdílí s námi všechno, co máme v bytí a v životě. Pak bychom se měli vrhnout k nohám před jeho tvář, při vědomí své vlastní nicoty. To je pokora.“ (Augustin Guillerand. In *Před tváří Boží. Modlitební zkušenosti kartuziánského mnicha*, 58)

stavit. Ona je tou ženou, která proměnila neposlušnost staré Evy v poslušnost. Právě poslušnost v následování Boží vůle je pravým katem pokory, protože narušená lidská přirozenost se vzpírá příliš často proti Božím příkázáním, aby požadovala svoje zdánlivé právo.

Maria byla sice uchráněna od dědičného hříchu nádherným skutkem milosti Boží, ale přesto byla zcela člověkem s vlastní

svobodnou vůlí. Byla stvořena, aby v plánu spásy zaujala tuto velkou úlohu Rodičky Boží a jako člověk byla dokonalá. Není zvěstování nevýslovným tajemstvím? Hlas z nebe sestoupil na toto krásné stvoření a ona odpověděla jako kdysi v ráji na hlas Boží, který naplnil všechno stvoření obdivem a láskou. Boží slovo nachází ozvěnu v člověku tak, jak to má být. Nachází úrodnou půdu, tak úrodnou, že se v ní může a chce zabydlet. Ve zvěstování anděla a Mariině odpovědi „ať se stane“ jásá celý nebeský sbor, protože je zajištěn návrat k Bohu a věčné Slovo Otce může přebývat mezi lidmi. Ale jak se zachová Maria? Ona setrvává ve svém usebrání, i když se zpočátku ulekne.

Poslouchá slovo anděla, přijme volání svého Stvořitele a řekne „ano“. Zjevuje se tu nepochopitelný akt pokory, protože čistě lidsky viděno, znamená toto přisvědčení jenom problémy. Přijme dítě, které není od muže, se kterým je zasnoubena. Spoléhá se na slova anděla, že u Boha není nic nemožného. O několik měsíců později bude svojí příbuznou Alžbětou blahoslavena. Od Duchu Svatého ví Alžběta o Mariině tajemství a samotné její dítě – na ní se také stal zázrak – poskočí radostí v jejím lůně, když se setká s Vykupitelem. Alžběta velebí Marii jedinečným způsobem, více, než by to lidé zasluhovali. A Maria souhlasí svým chvalozpěvem: „Velebí má duše Pána a můj duch se chvěje radostí v Bohu, mém spasiteli, protože shlédl na ponížení své služebnice. Ano, od nynějška mě budou blahoslavít všechna pokolení.“ (Lk 1,46–48)

Pro ubohost má latina slovo *humilitas*. Nejdříve velebí Maria Boží velikost a potom svoji lidskou ubohost. Ale právě proto, že jedná Bůh, je velebena, a to ode všech národů. Není to žádný rozpor, protože ona není ve středu úvah a cti, nýbrž jedině Bůh, jehož podivuhodné působení na ní mohlo zazářit, protože přivoli-la a tím se podřídila Boží vůli.

Nepomyslíme nutně na První list Petřův? „Neboť Bůh se staví proti pyšným, ale svou milost dává pokorným. Pokořte se tedy pod mocnou Boží ruku, aby vás on v příhodnou chvíli povýšil.“ (1 Petr 5,5–6) Marii, dokonalému tvorů, daruje Bůh tolik milostí, že je jich plná. Ano, milost přechází a rozděluje se lidem. Čas se naplnil a Bůh se stal člověkem. Jeho

Gerard van Honthorst (1592–1656): Klanění pastýřů

Syn se stal Vykupitelem a pozvedl ji po své pravici a korunoval ji v nebi.

Ještě dalšímu se můžeme přiučit v této úvaze: totiž pokoře Boží. Kde existuje Bůh, který, i když všechno stvořil, žádného tvora nepotřeboval, se sám pokoril, stal se člověkem, aby byl se svým stvořením, které stvořil podle svého obrazu? Bůh, kterého nepojme svět, se stal malým, stal se člověkem.

Kdyby se někdo pokusil stát se zrníčkem prachu, nebylo by to dokonalé přirovnání, jak je veliký Bůh vzhledem ke svým věcem. On stvořil všechno z ničeho. Tím je jeho vstup do stvořeného světa aktem nepochopitelné pokory. Poslušnost Ježíše Krista, Bohočlověka, spočívá v lásce. Ve všem byl lidem podobný kromě hříchu. Vzal hřích na sebe, aby svět s Bohem smířil. Vzal na sebe nejpotupnější smrt, byl při utrpení zbaven vši své božské nádhery a slávy, a přece je věčný. Jeho Matka byla přítomna tomuto dění. K tomu ho porodila, k tomu přišel na svět. Jaká bolest musí být v srdci Matky, když vidí trpět svého vlastního syna a přitom ví, že je také jejím Vykupitelem! Maria říká mlčky své „ano“, své „ať se stane“, protože Ty, Bože, to chceš. Všechno toto začalo při zvěstování a je to zahaleno do stříbrného lesku Vánoc. Také zde se zjevuje Boží láska a pokora jednorozeného Syna Otce. V chladu noci, mohlo by se také říci v zimě noci světa, kdy byl hřích převeliký, vstoupil skrytý Bůh do tohoto světa. V osamění stáje se narodil, vyvýšený na kříž umírá, opuštěn ode všech. Narodil se mimo město, protože uvnitř pro něho nebylo místo. Zemřel mimo Jeruzalém, protože ho v něm nechtěli. Jenom Maria je stále zde a stojí po boku svého Syna. Ve stáji je ještě její ženich, u kříže milovaný učedník. Panenská Matka zavínuje novorozence do plenek. Závisí to skutečně na jeho Matce, která ho obstarává a chrání. Daruje mu veškerou lásku a je opravdu blažená v této svaté chvíli, která je světu neznámá! Je to už ale také předzvěst jeho smrti, kdy bude viset na kříži, aby dokonalou odevzdaností vykoupil lidstvo.

Ale vraťme se ke stáji v Betlémě. Nikdo nezná přesné okolnosti tohoto podivuhodného porodu, jen Bůh sám a Maria. Pokora, být skrytý před světem a žít v odloučenosti od lidí a být mezi nimi, to

Gerard van Honthorst (1592–1656): Dítě Ježíš se sv. Josefem

V pozorování pokorné lásky Boží nachází člověk svoji odpověď na Boží výzvu, aby se snažil o svatost.

je školou našeho lidského jednání. Ježíš, i když byl Bohem, je poddán Marii a Josefovi. Učil se, nabíral moudrost a sílu a zaměřil pohled na základ svého pozemského života. V něm a skrze něho se dokonává tajemství Boží a září nádhera nebe. Světly lesk vánoční noci je už jemná záře Velikonoc, kdy krása Boží vítězí a poráží smrt, která přesto přinesla temnotu

„Abychom dobře slavili Vánoce, měli bychom především pokorit svůj rozum a uznat, že není schopný žádných moudrostí proniknout dále na základě tohoto velkého tajemství, které je opravdu křesťanským mystériem.“ (Sv. František Saleský, *DA* Sal 9,207)

do světa. Pánova pokora spočívá v tom, že vzal na sebe přirozenost lidského tvora, která nemůže obsáhnout božství, která nesla tíži hříchů, a byl posmíván svými lidmi, potupen a usmrčen. Jako následovníci to dělali světci, jako mučedníci šli radostně na smrt, aby světu odumřeli a žili pro Boha.

Tak je úkolem každého křesťana, aby sám denně znovu umíral. Když se boj proti vlastnímu já podaří, pak je to milost Boží, ale žádná zásluha. Každý stupeň na cestě

ke svatosti se má podporovat proto, abychom rostli v pokoře a před Bohem šli na kolena. O Vánocích je to nejjednodušší, protože Dítě Ježíš se na nás usmívá. To nás učí, abychom také my uměli pokleknout před ukřižovaným Pánem na Velký pátek. Když člověk odumře sám sobě, Kristus v něm žije, takže dělá všechno z lásky k Pánu a stává se nástrojem milosti, jímž proniká lesk věčnosti do časnosti a vyzbrojuje člověka, aby šel vstříc věčné vlasti. Jestliže je Bůh sám plností a dokonalostí ve své podstatě, pak dal Pán člověku jako Bůh a člověk svým životem, svým svatým vtělením příklad pokory. Maria, jeho čistá Matka, jako dokonalý člověk podivuhodným způsobem odpovídala tomuto příkladu svého Syna a byla dána křesťanům za Matku. Když ji budeme následovat, povede nás přímo k Ježíši. A protože je milostiplná, dá nám všechny milosti k opravdové svatosti. Maria také zve věřícího člověka, aby prodléval u jeslí, aby v pravé pokoře poklekl před Pánem světa, který se neostýchal být tak malým. Protože jak říká sv. František Saleský: „Nikdo nedosáhne výšin dokonalosti v Boží lásce, když se v pokoře hluboce nepokloní.“

*Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 2/2015
přeložil -mp-*

Boží narození pro nás i pro naši spásu

Ježíšovo narození v Betlémě je historický fakt, který dává konečný smysl životu každého člověka a je zdrojem věčné radosti.

Bůh je s námi

Boží narození nám ozřejmuje radostnou pravdu, že Bůh je s námi, poněvadž druhá Osoba Nejsvětější Trojice, Syn Boží, přijal tělo z Marie Panny a stal se pravdivým člověkem proto, aby nás spasil. Ježíš Kristus v tajemství vtělení překonal nekonečnou vzdálenost oddělující Boha od stvoření, „sám sebe zmařil tak, že na sebe vzal úděl otroka“ (Flp 2,7). Šťastní jsou ti, kteří uvěřili, že pravdivý Bůh se stal pravdivým člověkem proto, aby svou smrtí a zmrtvýchvstáním sňal všechny naše hříchy (srov. 1 Jan 3,5) a „aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život“ (Jan 3,16).

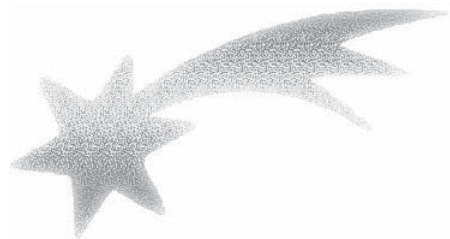
Největší poklad

Vtělený Bůh, Ježíš Kristus, je s námi stále přítomný ve společenství katolické církve. Ve svátosti pokání nám odpouští všechny hříchy, rozbíjí všechna pouta našeho otroctví. Ve svátosti Eucharistie léčí všechny nemoci našeho ducha, uschopňuje nás k lásce a dává nám věčný život. Pamatujme na to, že katolická církev je Kristus a my všichni, ubozí hříšníci, potřebujeme jeho milosrdenství. Největším pokladem našeho národa a celého lidstva je Ježíš Kristus, který v katolické církvi učí, odpouští všechny hříchy a přivádí do nebe. Nemůžeme se tedy divit, že katolická církev je tak strašně nenáviděna a pronásledována silami zla.

Cesta ke štěstí

Ježíš Kristus touží po tom, aby všechny hříšníky mohl učinit svatými a dovedl

je do plnosti štěstí v nebi. Prvním krokem na takové cestě je vyjádřit souhlas s přijetím Krista jako jediného Pána a Spasitele. Je zapotřebí „uvěřit, že ve světě existuje láska a tato láska že je silnější než jakékoliv zlo, do něhož je zapleten člověk, lidstvo, svět. Uvěřit v takovou lásku znamená uvěřit v milosrdenství.“ (*Dives in misericordia*, 7) Je rovněž nutné si uvědomit, že pramenem všeho lidského neštěstí je smrtelný hřích, který je dobrovolným a vědomým odmítnutím Boha – jediného Zdroje života a lásky. Z každého spáchaného smrtelného hříchu je třeba hned povstat přistoupením ke svátosti pokání, abychom vždy byli ve stavu milosti posvěcující. Jestliže vyznáme Ježíšovi svoje hříchy se zkroušeností a s pevným rozhodnutím se napravit, tehdy zažijeme největší zázrak Božího milosrdenství – neuvěřitelnou radost z odpuštění všech hříchů. Je třeba stále setrvávat v pokoře, pamatovat na to, že jsem hříšník, náchylný a schopný spáchat hřích.

Dalším krokem na cestě do nebe je odevzdat se Ježíšovi do jeho léčebného uzdravování. Všichni potřebujeme duchovní uzdravení ze svých nejrůznějších vnitřních zranění, závislosti a zotročení citových i smyslových, ze sobecké koncentrace na sebe, z nedozrálé lásky.

Ježíš Kristus nám dává v katolické církvi skutečnou léčbu, duchovní uzdravení. Je zapotřebí jenom souhlasit a dát se mu úplně k dispozici. Jediným lékem v této léčbě je Ježíšova milosrdná láska. Je třeba denně v modlitbě a ve svátostech přijímat tento lék. Je třeba si uspořádat denní program všech činností tak, abychom v něm našli čas na modlitbu růžence (jeho části), na meditaci nad texty Písma svatého, a je-li to možné, také na každodenní eucharistii a adoraci Nejsvětější svátosti. Jenom tak k nám bude moci Ježíš přicházet se svou láskou a uskutečňovat naše uzdravení. Je třeba pouze být trpělivý a nikdy nepodléhat nechuti.

Pán Ježíš tě určitě uzdraví

Pietro poslechl zpovědníka a svěřil se do léčby, kterou nám Ježíš nabízí. Pietro je Ital a žije v Římě. Má ženu a tři děti. Prožil velkou duchovní krizi, protože se zamiloval do jedné ze svých sekretářek. Ovládly ho tak silné city, že mu připadalo, že bez té ženy nebude moci žít, že jenom ona mu dá štěstí.

City Pietrovi říkaly, aby ženu a děti opustil a žil s tou ženou. Naštěstí ale Pietro šel ke zpovědi a se svým problémem se svěřil Ježíšovi. Tam uslyšel slova: „Synu, to je jedno z nejhorších pokušení zlého ducha. Pán Ježíš tě určitě uzdraví, za podmínky, že mu dovolíš, aby tě mohl léčit. Nejdřív řekni ženě, že ses zamiloval, a každý den se večer spolu modlete část růžence. Ty ale půjdeš každý den před cestou do práce na mši svatou a po práci hodinu setrváš na adoraci před Kristem přítomným v Nej-

Narození Ježíšovo v Betlémě podle sv. Brigity Švédské

světější svátosti. Pán Ježíš tě zcela určitě uzdraví, ale musíš se trpělivě svěřit do jeho léčeni.“ Když Pietro ženě řekl o svém problému, ta se rozplakala. Od toho dne se spolu začali pravidelně modlit růženec. Pietro se každého dne účastnil eucharistie a po práci šel do kostela, kde hodinu setrval na adoraci Nejsvětější svátosti. Počátek byl velmi obtížný – Pietro prožíval obrovský duchovní zápas. Velmi trpěl, ale modlil se vytrvale a svou bolest odevzdával Ježíšovi. Týden po týdnu, měsíc po měsíci Pietro pocítoval, jak Ježíš léčí jeho city a zraněné srdce. Další a další zpovědi ho posilovaly v setrvání v modlitbách. Za několik měsíců přišel den, kdy se Pietrovo srdce rozpálilo láskou k Ježíši. Teprve tehdy pochopil, že zamilovanost do sekretářky byla jeho velkou nezralostí a sobectvím, stejně jako chybějícím osobním vztahem s Bohem. Pietro tehdy také přišel na to, že se svou ženou mají obrovský poklad, jakým je živá přítomnost Ježíše v jejich svátosti manželství. Pochopil, že se všemi problémy se musí přicházet za Ježíšem. Přijal duchovní léčbu, ke které ho vybidl zpovědník, a skutečně byl uzdraven. Svoji ženu si znovu zamiloval velkou a čistou láskou. Dodnes se Pietro se svou ženou každý den modlí růženec, účastní se eucharistie i ve všední dny a adorují Ježíše v Nejsvětější svátosti.

Pietrův příklad ukazuje, že receptem na uzdravení nebo na dozrávání k lásce a k plnosti štěstí je víra v Ježíše a poddání se uzdravující moci jeho lásky. Každému z nás je k plnosti štěstí potřebná pouze ta Láska, která se jmenuje Ježíš Kristus. Otevírejme se tedy jeho lásce v každodenní a vytrvalé modlitbě a ve svátosti pokání a eucharistie. Dovolujme, aby nás Ježíš miloval, léčil a uzdravoval.

Tajemství Božího narození nás poučuje, že Pán Bůh k nám přichází jako pravdivý člověk, aby nás dovedl k plnosti štěstí v nebi. Žel Bohu jsou takoví lidé, kteří nechtějí Ježíše přijmout. Ale všem těm, kteří ho přijímají, dává Ježíš moc své lásky, která je proměňuje, uzdravuje a způsobuje, že se stávají Božími dětmi (srov. Jan 1,11–13) a už zde na zemi zažívají předchůf toho štěstí, které je pro nás připraveno v nebi.

Z Mihuje sie! 5/2015 přeložila -vv-

Velká světice severu Birgita Švédská, u nás nazývaná také Brigita (1303–1373), vykonala mnoho pro církev a pro svoji zem. Působila jako vychovatelka u královského dvora ve Stockholmu. Uskutečnila pokorné poutě do Santiaga de Compostela ve Španělsku a do Jeruzaléma. Ona, která pocházela z královského rodu, se nezdřáhala ošetřovat nemocné morem v Římě.

Byla manželkou, matkou čtyř dcer a čtyř synů, potom vdovou a nakonec zakladatelkou řádu. Nepožadovala pro ženy ani emancipaci, ani kněžství. Proto se vedle ní stali svatými její muž a jedna dcera. A králové, biskupové a papežové k ní přicházeli pro radu. Mnohým energicky připomínala jejich povinnosti a papeže pohnula k návratu z Avignonu do Říma. Žena, která by měla být dnes pro nás příkladem. Ve Švédsku je ještě dnes uctívána v luterské státní církvi jako matka země a patronka rozděleného křesťanství.

Bůh ji považoval za hodnu obdařit ji viděními, jak on putoval na zemi. Kristus jí zjevil také tzv. Brigitiny modlitby, které v dnešní době tak častého odpadnutí od víry slouží k záchraně příbuzných-odpadlíků.⁽¹⁾

Vize o narození Ježíše v Betlémě, jak ji zažila svatá Brigita⁽²⁾

Zvláštní porod našeho Vykupitele a trvalé panenství Mariino

Maria řekla: „Když mě moje matka porodila, vyšla jsem obvyklou branou (to znamená jako všichni ostatní lidé), neboť nikdo neměl být zrozen jiným způsobem, jenom jediný můj Syn, který je Stvořitelem přírody a všech věcí, chtěl tedy také být zrozen podivuhodným a nevýslovným způsobem.“

Svatá Brigita vypráví: „Když jsem byla u jesli Páně v Betlémě, viděla jsem Pannu. Byla v požehnaném stavu, oblečená do bílého pláště a jemné suknic, skrze kterou jsem viděla zvenku zřetelně její panenské tělo. Její břicho bylo naplněné a velmi objemné, vždýt byla před porodem. S ní byl

ctihodný stařec a oba měli u sebe volka a oslika. Když vstoupili do jeskyně, uvázal stařec vola a osla k jeslím, vyšel ven a přinesl Panně zažehnutou svíci, upevnil ji na stěnu a vyšel zase ven, aby nebyl přítomen při porodu.

Svatá Brigita na oltářní desce v kostele v Salemu (Södermanland - Švédsko)

Teď vyzula Panna boty z nohou, odložila bílý plášť, kterým byla zahalena, sundala závoj z hlavy, položila tyto předměty vedle sebe a zůstala jenom ve spodním prádle. Její velmi krásné, jakoby zlaté vlasy splývaly jí rozprostřeny přes šíji. Pak vzala dvě jemná plátna, aby jimi ovinula nově narozené dítě. Poté, co bylo všechno připraveno, Panna s velkou úctou klekla na kolena a ponořila se do modlitby. Přitom se zády přitlačila na jesle, obličej měla ale pozdvižený k nebi. Se zdviženými rukama, s očima obrácenými k nebi byla jakoby vzpřimena.“

Moment narození Ježíše

„Když byla ponořena do modlitby, uviděla jsem v jejím klíně pohnout se spočívající dítě a v jednom okamžiku porodila svého Syna, od něhož vycházelo tak velké, nevýslovné světlo, že se nedalo srovnat ani se sluncem, a ještě méně s tou svítící svíci, kterou tam upevnil stařec, protože tento božský jas zcela zastínil pozemský

► svít svíčky. Následoval tak náhlý porod, že jsem nestačila ani zpozorovat ani rozlišit, jak se to stalo, nebo která část těla dítěte vyšla při porodu jako první. Uviděla jsem ihned slavné Dítě nahé a zcela zářící ležet na zemi. Jeho tělo bylo bez jakékoliv poskvrny a nečistoty. Zaslouchla jsem také andělské zpěvy neobyčejné líbeznosti a sladkosti. A hned se stáhlo břicho Panny, které bylo před porodem naplněné, a objevilo se teď její tělo nevídané krásy.“

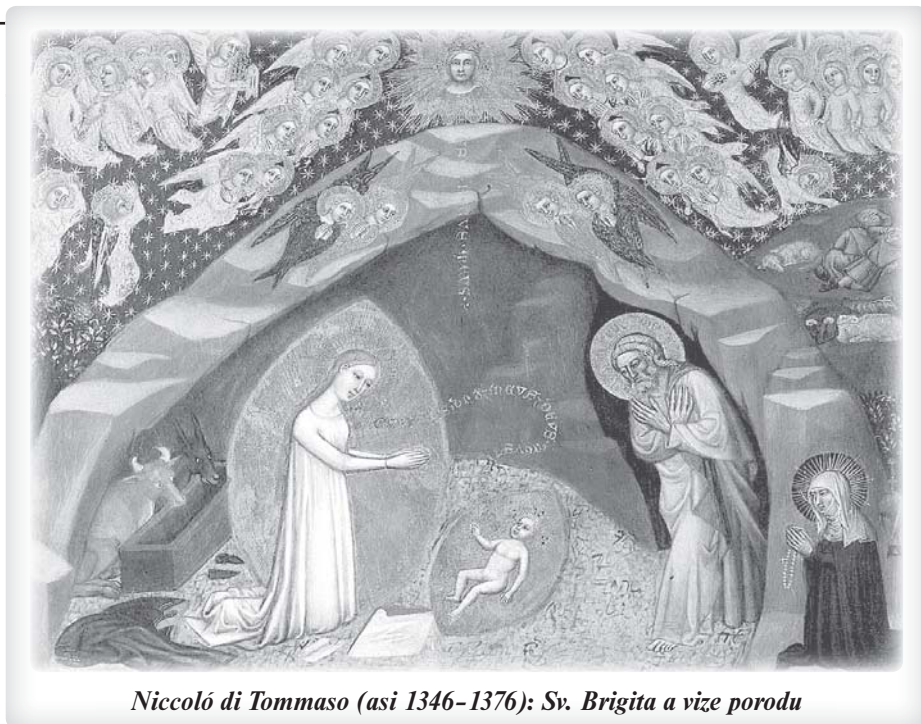
Uctívání Marii a Josefem

„Jakmile Panna zpozorovala, že porodila, hned sklonila hlavu, sepnula ruce a uctívala plná úcty Novorozence a mluvila k němu: »Buď vítán, můj Bože, můj Pane a můj Synu!« Tehdy Dítě zaplakalo a třásl se přitom zimou a pro tvrdost podložky, na které leželo. Otočilo se trochu, vztáhlo ručky a požadovalo osvěžení a důkaz matčiny něhy. Tu vzala Matka Dítě do náručí a přitiskla je na svou hrud' a zahřívala je a líbala na tváře a na bříško. Potom si sedla na zem, vzala svého Syna do klína, uchopila svými prsty pupeční šňůru, která byla brzy odříznuta, aniž by vytryskla tekutina nebo krev, a potom začala Dítě starostlivě zavívat. Nejdříve do lněných a potom do vlněných pláten a svázala nožičky a ručičky do povijanu, který na čtyřech koncích horní vlněné tkaniny sepnula. Potom je ovinula a uvázala okolo hlavičky Novorozenáčka ty dva lněné, k tomu připravené šátky, a když to všechno udělala, vstoupil dovnitř stařec, vrhl se na zem, poklekl, uctíval Dítě a plakal radostí.

Panna neutrpěla při porodu žádnou změnu barvy ani nezeslábla. Ani neochabla její tělesná síla, jak se to děje u jiných rodičích žen. Kromě toho těhotné tělo nabylo dřívějšího stavu, ve kterém bylo, než Dítě počala. Teď se ale zvedla, držela Novorozence v náručí, a oba, ona a Josef, ho položili do jeslí, poklekli na kolena a vzdávali mu úctu.“

Sdělení Matky Boží svaté Brigity

Panna Maria řekla: „Moje dcero! Je tomu už dávno, co jsem ti slíbila, že ti tedy v Betlémě ukážu způsob, jak jsem porodila. Stalo se to tak, jak teď vidíš, totiž vkleče na kolenu, když jsem se sama ve stáji modlila. Porodila jsem Ho s velkou

Niccolò di Tommaso (asi 1346–1376): Sv. Brigita a víze porodu

radostí a jásáním duše, necítila jsem žádné obtíže ani bolesti, když opouštěl moje tělo. Zavinula jsem Ho hned do čistých pláten, která jsem si dávno předtím připravila. Když to Josef viděl, podívoval se tomu a měl velikou radost z toho, že jsem porodila takto bez pomoci.“

Varování Panny Marie nevěřícím

„I když jsou lidé, kteří se podle svého rozumu odvažují tvrdit, že se můj Syn narodil obvyklým způsobem, přece to je plná pravda a není pochyb, že se narodil tak, jak už jsem ti dříve řekla a jak jsi to teď viděla.“

Panenství Mariino

„Měla bys vědět, že Josef, dříve než se se mnou zasnoubil, poznal z Ducha Svatého, že moje panenství bylo Bohu zasvěcené a neposkvrněné v myšlenkách, slovech a skutcích. On se se mnou zasnoubil s úmyslem, aby mi sloužil a aby ve mně měl svoji paní, nikoliv ale manželskou družku. Také já jsem poznala v Duchu Svatém velmi jistě, že moje panenství zůstane stále neporušené, i když podle tajemného Božího úradku budu zasnoubena s mužem. Když jsem ale poslu Božímu dávala svůj souhlas a Josef viděl, jak se silou Ducha Svatého objem mého břicha zvětšoval, zalekl se velice, ne proto, že by proti mně pojal podezření, ale že si vzpomněl na slova proroků, kteří dříve zvěstovali, že Syn Boží se narodí z Panny, a on se nepova-

žoval za hodna sloužit takové Matce. Až mu anděl ve snu přikázal, aby se nebál, ale sloužil mi s láskou. Když se blížila hodina porodu mého Syna, kterou jsem vůbec neznala dopředu, přišla jsem do Betléma, jak to Bůh předem věděl, a vzala si nejčistší oděv s sebou i plenky pro svého Syna. Do těch jsem zavinula toho, který se mi narodil ve vši čistotě.“

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 26/2014 přeložil -mp-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Pramen: Dómský vikář prof. Ferdinand Holböck: *Gottes Nordlicht*, Christiana-Verlag 1983. Dále L. Clarus: *Leben und Offenbarungen der hl. Birgitta*, Regensburg 1888.

⁽²⁾ „Zjevení svaté Brigity jsou obsahově i stylově velice různá. Někdy je zjevení prezentováno formou dialogů mezi božskými Osobami, Pannou Marií, svatými a také démony; dialogů, do nichž vstupuje také Brigita. Jindy je podáno jednotlivé vidění, a potom zase to, co vyjevuje Panna Maria o životě a tajemstvích Syna. Hodnota *Zjevení svaté Brigity*, jež jsou někdy předmětem určitých pochyb, byla upřesněna ctihodným Janem Pavlem II. v listě *Spes Aedificandi*: »Církev prohlášením Brigitiny svatosti přijala souhrnnou autenticitu její vnitřní zkušenosti, aniž by se vyjadřovala k jednotlivým zjevením.« (č. 5)“ (Benedikt XVI., *Generální audience* 27. 10. 2010) [pozn. red.]

Mimoriádná vánoční milost

Vietnamský redemptorista, bratr Marcel Van (1928–1959), byl vyvolen Bohem, aby pokračoval v misií svaté Terezie od Dítěte Ježíše. Pod jejím vedením stále lépe chápal, že láska dokáže také utrpení proměnit ve štěstí. Tuto podstatnou milost dostal jako dar zcela nečekaně o Vánocích roku 1940.

Joachim Nguyen Tan Van přišel na svět dne 15. března 1928 v Ngam Giao, malé vesničce mezi Hanojí a Haiphongem. Pod laskavým dohledem své věřící matky se tento citlivý a výjimečně nadaný chlapec mimořádně rozvíjel. Nápadná byla především jeho hluboká, dětská zbožnost. Když jako šestiletý přistoupil k prvnímu svatému přijímání, byl (jak později sám vzpomíná) ve svém nitru „přemožen neuvěřitelnou radostí“. „Najednou jsem se rozplynul jako »kapka vody« v obrovském oceánu. Nyní zůstává už jen Ježíš; a já, já jsem Ježíšovo malé nic.“

Od tohoto dne začala v jeho srdci hořet jen jediná touha: „Velmi jsem si přál stát se knězem, abych mohl přinést radostnou zvěst těm, kdo nejsou křesťany.“ Zdálo se, že Prozřetelnost je mu nakloněna, když matka přenechala náboženskou výchovu malého Vana Josefovi Nha, obecnímu faráři ze vzdálené vesnice, protože přísné zacházení ve škole už fyzicky dá-

le nezvládal. Avšak, žel, právě tato léta se stala nejbolestnějšími v životě tohoto čístejšího, křehkého dítěte.

Nejprve byl Van svým novým prostředím nadšen. Byl skvělým žákem a jeho chování bylo příkladné. Avšak přesně tato jeho ctnostná povaha provokovala Vinha, jednoho z katechetů. Vinh se marně snažil Vana zneužít a týral ho fyzicky až natolik, že krvavé stopy na prádle už nedokázal skrývat. Když se to farář dozvěděl, snažil se Vana zachránit. Ale žárlivost ostatních katechetů zapříčinila, že našli nové způsoby trýznění, tentokrát více psychické a duševní. Nelehká byla pro něho i nedobrá atmosféra v domě, utvářená špatnou morálkou.

Když jako dvanáctiletý dostal na konci školního roku vysvědčení, učitelé mu zároveň vysvětlili, že už víc do školy chodit nesmí.

Jak se však měl stát knězem? Kvůli tomu tam přece přišel! V této beznadě-

Marcel Van

ji Van utekl a začal žít na ulici jako malý žebrák. Když nakonec našel cestu domů, jeho matka ho přijala s nevolí, jako nepodařeného syna. On sám o tomto období píše:

„Brána mého srdce se hermeticky uzavřela. Neodvážil jsem se vyslovit nic skutečně ze srdce a proplakal jsem celé dlouhé noci. Zašlo to až tak daleko, že jsem sám sebe považoval za zavrženou bytost.“

Utrpení proměňovat ve štěstí

Snadno si můžeme představit skleslost a beznaděj dvanáctiletého dítěte, které je zcela nevině všemi zavrženo. V tomto jeho velkém utrpení zasáhl sám Bůh. Bylo to o Vánocích v roce 1940. Ve své autobiografii Van později sám popisuje to, co tehdy zažil:

„V tomto roce jsem v předvánoční době už více nesnil o vánočních dárcích, které jsem dostával ve svém dětství. Pochopil jsem, že můj vánoční dárek byl připravován slzami a utrpením uplynulých měsíců. Půlnoční mše svatá se začíná. Moje srdce se důkladně připravuje na přijetí Ježíše. V mé duši je temno a chlad jako uprostřed zimní noci. Už ani nevím, odkud ještě vzít světlo a trochu lásky, abych ohřál prázdný příbytek svého srdce. V tomto okamžiku je pouze Ježíš mojí jedinou nadějí. Vroucně toužím po jeho příchodu...“

Konečně přišla ta chvíle, kdy ve svatém přijímání přichází Ježíš do Vanova srdce.

„Nesmírná radost se zmocnila mé duše. Cítím se tak, jako bych našel ten

Biskupové Asie zasvětili katolické rodiny Svaté rodině z Nazareta

Federace asijských biskupských konferencí (FABC) zakončila 4. prosince své 11. plenární zasedání zasvěcením katolických rodin Asie Svaté rodině z Nazareta. Tématem týdenního setkání byla právě situace asijské katolické rodiny jako domácí církve chudých, jejichž posláním je milosrdenství.

Kardinál Orlando B. Quevedo, arcibiskup filipínského Catabato, předsedal závěrečné liturgii v katedrále sv. Lucie v Kolombu. Slova zasvěcení přečetl předseda FABC, kardinál Oswald Gracias z Bombaje. Připomíná se v něm, že Ježíš, Maria a Josef žili v Asii, a vyzývá se pomoc Svaté rodiny jako příkladu lásky, živého evangelia a obrazu Božího milosrdenství a slitování.

Kěž jsou katolické rodiny v Asii „rodinami lásky a modlitby v neustálém společenství s Bohem. Kěž je Bůh, náš Otec, chrání a dává jim sílu v jejich každodenním úsilí konat jeho vůli. Kěž je Duch Svatý inspiruje a vede k dalším rodinám, zejména k těm, které jsou v nouzi. Kěž zakoušejí milující Ježíšovu přítomnost v radostech i bolestech svých životů. Ježíši, Maria a Josefe, buďte průvodci našich katolických rodin v Asii na jejich pouti, na níž se chtějí stávat slovem i činem domácími církvemi chudých, jejichž posláním je milosrdenství a slitování.“ stojí v zasněžené modlitbě asijských katolických rodin.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
5. 12. 2016

▶ nejvzácnější poklad svého života. (...) Proč se mi moje utrpení najednou zdá být plně krásy? V jediném okamžiku byla moje duše proměněna. Už se nebojím utrpení. Bůh mi svěřil poslání: proměňovat utrpení ve štěstí. Můj život bude od této chvíle čerpat sílu v lásce a bude už jen pramenem štěstí. Nevím, zda toho dne zasáhla svým prostřednictvím svatá Terezie od Dítěte Ježíše. Faktem je, že milost, která mě v té požehnané noci obšťastnila, se v žádném ohledu neodlišuje od té, kterou dostala i svatá Terezie.“

Skutečně velmi podobným způsobem dostala čtrnáctiletá nastávající karmelitánka z Lisieux na Vánoce v roce 1886 onu velkou a osvobozující milost, která jí dala sílu zapomenout na sebe a být šťastnou v utrpení stejně jako i v radosti.

Ještě v průběhu půlnoční mše svaté Van cítil, že se z něho stal docela jiný člověk. Byl by si tak rád po svatém přijímání přečetl modlitbu z modlitební knížky! Ale v kostele byla tma a u svíček stála privilegovaná skupina, k níž on nepatřil. Až když tito lidé opustili kostel, mohl si Van konečně najít místo, kde měl dostatek světla ke čtení. Ale sotva modlitební knížku otevřel, přišla k němu jedna z jeho příbuzných, zhasla svíčky a upozornila ho na to, že nepatří k těm vyvoleným, kteří smějí sedět na těchto místech. Van píše:

„Předtím bych si neodpustil vyjádřit svoji nevoli. Ale této noci se něco změnilo. Klidně jsem zavřel modlitební knížku a opřel jsem se o sloup. Tam jsem Bohu obětoval své slzy a své vítězství.“

Toto je moje první vítězství, samo o sobě malé a neporovnatelné s hořkosťmi mnohých dalších zkoušek. Ale poprvé se mi podařilo z lásky k Ježíši trpět s radostí. Přesunul jsem se k jesličkám, abych Ježíšovi přinesl tento dar. Když jsem přišel domů, potkal jsem osobu, která v kostele vedle mne zhasla svíčky, a jako by se nic nestalo, popřál jsem jí radostné Vánoce. Díky tomuto vítězství jsem z každé ponižující situace většinou vyšel jako vítěz.“

Skrytý apoštol Boží lásky

Bolestivých situací a pokořování bylo v životě malého Vana nespočet, vnitřních i vnějších. Jeden z nejbolestivějších momentů přišel tehdy, když mu svatá Terezie od Dítěte Ježíše, která se opakova-

Mezinárodní asociace exorcistů má 404 členy

Mezinárodní asociace exorcistů, jediné sdružení svého druhu, které bylo před dvěma roky schváleno vatikánskou Kongregací pro klérus, zveřejnilo údaje o počtu kněží, kteří jsou pověřeni biskupem vysluhovat v případě potřeby obřad exorcismu, tedy zvláštní bohoslužbu slova k vymítání zlého ducha. Asociace jich registruje 404 z 225 diecézí na celém světě, přičemž existuje také blíže neurčený počet exorcistů, kteří nejsou členy zmíněné asociace. Organizace, kterou založil již zesnulý italský kněz Gabriele Amorth v devadesátých letech minulého století, má za cíl organizovat formaci exorcistů a umožňovat sdílení zkušeností na tomto nesnadném pastoračním poli. Exorcistou je z titulu plnosti kněžského svěcení každý biskup. V praxi však diecézní biskupové většinou pověřují touto zvláštní službou vybrané kněze. Podle údajů Mezinárodní asociace exorcistů jich nejvíce působí v Itálii (240), za ni se řadí Polsko se 120 exorcisty a na třetím místě je Velká Británie s 28 exorcisty. V České republice je touto službou pověřeno devět kněží.

Asociace ovšem nemá údaje o počtech osob, kterým exorcisté tuto službu církve poskytují v různých částech

světa. Jsou tedy zcela neopodstatněné ty údaje, které se občas v médiích objevují, že nejvíce případů se vyskytuje na jihu Itálie. Každý exorcista podle církevních předpisů při ověřování možných případů posedlosti spolupracuje s lékaři a psychiatry.

Otec Francesco Bamonte, předseda zmíněné asociace, říká pro zpravodajskou agenturu Italské biskupské konference SIR, že „službu exorcisty nelze praktikovat zběžně či ledabyle, ale ani jako nějaké hobby. Exorcismus je boj, někdy velmi tvrdý, proti moci Satana. A tento boj,“ říká exorcista římské diecéze, „nemůžeme vést jenom svými silami, protože vyžaduje hluboké sjednocení s Kristovým křížem.“ Otec Bamonte uvádí čtyři znamení ďábelské posedlosti: plynulé mluvení neznámými jazyky nebo rozumění jim, pokud je dotyčný nestudoval; znalost skrytých věcí; projevy mimořádné fyzické síly neodpovídající věku nebo tělesné konstituci osoby a averze na posvěcené předměty. Exorcisté také upozorňují na církevní zákaz filmování obřadů exorcismu, zejména v souvislosti s různými filmy, které by chtěly určité scény vydávat za autentické.

www.radiovaticana.cz, 5. 12. 2016

ně zjevovala jeho duši, musela jednoho dne v Božím jménu odevzdat následující poselství:

„Vane, můj malý bratře, musím ti říci něco důležitého. Ale velmi tě to zarmoutí. Bůh mi dal poznat, že se nestaneš knězem, ale i bez toho, abys jím byl, budeš mít kněžskou duši.“

Vanovi se zhroutil svět, protože od svého dětství obětoval pro to všechno, a nyní má Tereзка pro něho takovou zprávu!

„Především modlitbou a obětí se staneš apoštolem, jako jsem byla také já. Tvým úkolem bude být skrytým apoštolem lásky.“

Krok za krokem se Van naučil milovat svoji misi. „Ó můj malý Ježíši, obětují ti veškerou zábavu a všechny sladkosti. Přijmi také utrpení, které mi pošleš, abych tě utěšil, abych potěšil tvé srdce a záro-

veň abys přitom zapomněl na rány hříšníků, které tě uvádějí v pláč.“

V roce 1955 odešel Marcel Van jako redemptorista dobrovolně do Severního Vietnamu: „Jdu, aby tam byl někdo, kdo uprostřed komunistů miluje Boha.“ Protože veřejně zastával pravdu, byl již za krátkou dobu komunisty zatčen a odsouzen na 15 let nucených prací v pracovním táboře. Po dlouhých útrapách, oslaben tuberkulózou a nemocí beri-beri, dne 10. července 1959 ve věku 31 let naposledy vydechl. Jeho misie zachraňovat duše, především kněžské duše skrze „utrpení z lásky“, byla završena.

V roce 1997 byl zahájen diecézní proces jeho blahorečení.

*Pramen: Marcel Van, Autobiographie. Parvis - Verlag 2003
Z Vítězství Srdca 89/2012 přeložil -dd-*

Vánoce za ostnatým drátem

Tato pravdivá zpráva má velký význam, neboť v současnosti sotva uplyne den, kdy se neobjeví stále nová, skrytá a světlá zpráva z první nebo druhé světové války, vytržená ze zapomnění. Jsou to příběhy, které dosvědčují Boží milosrdenství. Tato zpráva pochází ze zajateckého tábora nacistů v roce 1940. Vypráví o jednom knězi, o jehož existenci zajatci nic nevěděli, a kterou mohli podat jeho kamarádi s Božím přispěním k těmto Vánocům. Onen kněz ji předal další generaci v 80. letech 20. století, protože věděl, že jeden z jeho dřívějších zajatých kamarádů z tábora, který se později stal arciknězem v pobřežním městě Bordelais, ho znal. Oba prošli se svými nešťastnými bratry stejným utrpením a sdíleli stejnou naději v Boha.

Kněz mezi zajatci!

Jednoho odpoledne v prosinci 1940 svítilo bledé slunce na ubohou krajinu Stalagu⁽¹⁾ XII v Petrisbergu u Trevíru⁽²⁾. Společně s jedním z mých kamarádů jsem se procházel dovolených sto kroků podél našeho baráku, přičemž jsme pečlivě dávali pozor na smrtící tři metry široký pás země nikoho na levé a pravé straně. Zajatcům bylo totiž zakázáno přistupovat k ostnatému drátu, který odděloval baráky od sebe. Jinak bychom mohli být hlídkou zastřeleni salvou z automatu.

Náhle byla moje pozornost upoutána tichým zvoláním „psst“, které přicházelo z druhé strany „hranice“ ... A ten, kdo nás tímto způsobem upozornil, byl chlapec s rezavými vlasy, který se mě s širokým úsměvem zeptal: „Nemohl bys pro nás najít nějakého kněze? Vánoce se blíží... a je nás tu několik tady v baráku, kteří bychom se chtěli vyzpovídat a přijímat... ale nemáme mezi sebou kněze.“

„To máš ale štěstí, já jsem kněz.“ – „Ó, promiňte, že jsem vám tykal, to jsem nevěděl.“ Můj spolubratr se stáhl zpátky a ponechal mě s mým vzdáleným partnerem v rozhovoru o samotě.

Šli jsme tedy pomalu, on tři metry ode mne na druhé straně ostnatého drátu... Když skončil, řekl mi: „Nejenom já se chci zpovídat. Mám kamarády.“ – „Dobrá, ať přijdou.“ A přišlo ještě jedenáct dalších. Strážný, který neustále obcházel baráky, mě nakonec zpozoroval. Když se přiblížil, přestali jsme mluvit a s rozržitým, nenuceným výrazem tváře jsme hleděli někam pryč. Nějak mi tento muž utkvěl v mysli, zvedl ramena a zdálo se, jako by si pomyslel: „Zase jeden, který zajetí nebere vážně a který více než hodinu chodí sám sem a tam!“

Zpovědi tedy skončily. Sice bylo možné dát rozhřešení na dálku, ale k přijímání se muselo přistoupit k tomu dábelskému plotu. Naše dohoda byla taková:

„V sedm hodin ráno je uprostřed zimy ještě docela tma. Odsloužím tedy mši ve svém baráku, pak se setkáme. Proměním pro vás dvanáct hostií. Dveře mého baráku leží přesně naproti vašemu baráku, budeš mě vyhlížet. Budu oblečený do pláště, tak se moje silueta díky bledému světlu snadno pozná. Ty budeš své kamarády diskretně informovat a vyjdete ven. Pak zůstanete ve tmě ukryti. Vyčkáme na strážného, který koná svoji obchůzku a bude obcházet okolo nás... Potřebuje na obchůzku tři nebo čtyři minuty. Odpočítáme třicet vteřin a potom půjdeme až k ostnatému drátu! S Boží pomocí... Rozuměli?“ – „Rozuměli.“

Emanuel (Bůh s námi) přichází do tábora

Příštího rána jsem odsloužil svou mši jako obvykle na okenní římsce, ale se zvláštní vroucností... Možná to bude ta poslední... Potom jsem byl u dveří svého baráku. Bylo to podivuhodné! Pán Bůh myslel na všechno. Včera svítilo slunce a v noci napadala vysoká vrstva sněhu, aby ztlumila hluk našich kroků. Protilehlé dveře se otevřely. V tichosti vyšlo dvanáct mužů a plížili se jako přízraky. Pak jsem už na nic nečekal a jen dával pozor... Tu prošla hlídka okolo mne. Šla těžkým krokem a zvuk vysokých bot sníh skoro neztlumil. A já jsem čekal... Třicet vteřin je v noci velmi dlouhých, zvláště když srdce strachem zrychlí rytmus... 27...28...30... a jde se na to!

A ve sněhu pokleklo těchto dvanáct mužů, kteří se přitiskli k ostnatému drátu

tu jako ke šťastnému stolu přijímání. Sotva jsem mohl rozpoznávat jejich tváře. Abych svatou Hostii nepoškodil o ostnatý drát, chránil jsem ji hřbetem ruky, a když jsem ucítil škrábnutí, uvážil jsem, že bych ji mohl podat. Pak jsem se dotkl volnými prsty brady a vytušil ústa... Ano, ale... Pět mých přátel hlídalo, ale nepřijde znovu stráž?... Uviděla nebo uslyšela něco? Víم jenom, že nás osvítilo jasné světlo silné baterky. Co jsme měli dělat?

Rychleji než světlo mi dal Duch Svätý říci těmto mužům: „Nehýbejte se!“ A vzpomínám si, že jsem vzal do ruky Hostii a dobře viditelně ji pozvedl. A najednou byla tma, tak tmavou noc jsem ještě nikdy nezažil, a přesto byla světlá noc jako noc před Vánocemi. Baterka zhasla. To byla ta noc. Bylo to skoro jako o Vánocích. Proč? Protože Pán, který způsobil, že v tu noc napadal koberec sněhu, se postaral také, že toho 20. prosince 1940 v 7 hodin ráno byl v Petrisbergu strážným praktikující katolík, který ve světle své kapesní lampy poznal, že to nejsou muži, kteří se pokouší o útěk, ale že ubohé bytosti, jakými jsme byli, potřebují Boží posilu a Tělo Kristovo. A co udělal tento Němec? Zhasl svoji baterku a přistínil ještě slabé světlo svojí rukou, aby nevzbudil pozornost špehů a osvětlil diskretně tváře přijímajících. Samozřejmě, že jsem mu nechal poděkovat jedním z těch dvanácti, který mluvil německy. Zeptal jsem se: „Smíme zítra zase přijít?“ Odpověděl francouzsky: „Ne. Zítra tu bude zlý strážný: Ra...ta...ta...ta, byli byste všichni mrtví... Válka je zlá! Ale o vánočním ránu mám stráž já. Udělám si obchůzku na druhé straně baráku. Ale: Pozor! A: Radostné Vánoce! Bohu díky!“

O vánočním ránu přišlo ve stejné tmě a ve stejném světle Betléma-Petrisbergu čtyřicet... V nebezpečí života přicházeli tito muži ve Stalagu XII ke svatému stolu, oddělenému ostnatým drátem...“

*Z Maria heute 12/2015
přeložil -mp-*

Poznámky:

(1) Nacistický tábor válečných zajatců pro poddůstojníky a vojáky. Oflagy byly určeny pro důstojníky.

(2) Na východě velkovévodství Luxemburg.

Mystické Město Boží - Vtělení (4 - dokončení)

Úryvek z knihy, jež je životopisem Panny a Matky Boží Marie, který podle zjevení a za vedení samotné Panny Marie napsala služebnice Boží sestra Marie od Ježíše z Agredy (1602-1665), představená kláštera Neposkvrněného Početí, řádu sv. Františka Serafinského v městě Agreda, v provincii Burgos ve Španělsku.

KAPITOLA XXVII.

Herodes vydal rozkaz povraždit nevinné děti a nejsvětější Maria o tom ví. Svatý Jan byl ukryt svými příbuznými.

672. Nyní ponecháme Jezulátko, nejsvětější Marii a svatého Josefa jejich práci na posvěcování Egypta jejich dobročinnou přítomností a vrátíme se do Judska, které toho nebylo hodné. Tak pochopíme Herodovu ďábelskou lstivost a jeho pokrytecké jednání. Tento bezbožný král čekal na zprávu tří mudrců o nově narozeném židovském Králi, přičemž byl připraven nelidsky Ho usmrtit. Nějakou dobu důvěřoval své vlastní lstivosti, dokud ho jeho úzkost nepřiměla vyptávat se. Když se pak dověděl o jejich pobytu v Betlémě, o jejich odjezdu, o jejich útěku z Palestiny jinou cestou a o jiných událostech v chrámu, pochopil, že byl jeho záměr zmařen. Znovu se radil s některými znalci Zákona, a protože se jejich výklad Písma o Betlémě a událostech v něm shodoval s jeho podezřením, nařídil přísné pátrání po naší Královně, jejím Dítěti a svatém Josefovi. Avšak Pán, který jim přikázal utéct z Jeruzaléma v noci, je také skryl na jejich cestě, takže se nenašel nikdo, kdo by něco věděl

nebo mohl vypátrat stopy jejich útěku. Neschopni je najít nebo o nich získat nějakou zprávu, museli Herodovi přísluhovači přinést zpět odpověď, že takového muže, Ženu a Dítě není možné v celé zemi najít.

673. Heroda se zmocnil litý hněv (Mt 2,16) a větší úzkost. Marně hledal nějaký způsob, jak zamezit zlo, které mu hrozilo od soupeřného Krále. Avšak ďábel, který věděl, že Herodes je připraven provést jakoukoli špatnost, vzbudil v jeho srdci hroznou myšlenku, aby využil svou královskou moc a dal v Betlémě a okolí povraždit všechny děti mladší dvou let. Tak měl být nedávno narozený Král židů mezi nimi nevyhnutelně zavražděn. Tyran byl velice spokojený s tímto plánem, který dosud nevymyslel ani ten největší barbar, a hned se pustil do jeho provedení bez odporu zděšení, který obvykle jiné rozumné bytosti rozruší. Po tom, co ke svému uspokojení promyslel svůj zlostný plán, nařídil některým jednotkám, aby se shromáždily v tomto kraji, a soukromě pověřil některé více spřízněné důstojníky, aby pod přísnými tresty přikázali vojákům povraždit v Betlémě a okolí všechny děti mladší dvou let. Herodův příkaz byl vykonán a celá zem byla plná zmatku, nářku a slz

rodičů i ostatních příbuzných nevinných obětí, které byly takto odsouzeny bez možnosti odporu nebo obrany.

674. Tento Herodův příkaz byl vydán šest měsíců po narození Spasitele. Když začal být prováděn, naše velká Královna právě držela svého božského Syna v náručí a byla zcela pohlcena kontemplací jeho nejsvětější duše. Při pohledu do ní jako v jasném zrcadle viděla vše, co se v Betlémě dělo, jasněji, než kdyby tam byla, a slyšela nárek dětí a rodičů. Všimla si také, že se její Syn modlil ke svému věčnému Otci za rodiče těchto nevinných dětí a že Mu obětoval zavražděné děti jako první ovoce své vlastní smrti. Žádal Ho také, aby dětem bylo uděleno užívání rozumu, aby se mohly stát dobrovolnou obětí pro svého Vykupitele a aby přijaly svou smrt pro jeho oslavu. Tak by bylo možné je odměnit korunou mučednickou za to, co vytrpěly. Tomu všemu věčný Otec vyhověl, a protože to bylo Královně prostřednictvím jejího jednorozeného Syna dáno na vědomí, připojila se k Němu svými modlitbami a obětmi. Litovala také rodiče umučených dětí v jejich srdcervoucím pláči a zármutku pro své syny. Ona byla vpravdě první a skutečnou Ráchel oplakávající betlémské děti (Jer 31,15) a nebyla tam žádná jiná matka, která by se pro ně tolik rmoutila, protože žádná jim nemohla být takovou Matkou jako Ona.

675. Tehdy ještě nevěděla, co svatá Alžběta podnikla pro záchranu svého syna Jana po varování anděla, kterého jí Královna poslala, jak jsme uvedli ve 22. kapitole. Ačkoli Maria nepochybovala o naplnění všech jí božským osvětlením předaných tajemství týkajících se předchůdce, nevěděla však, jaké nesnáze a starosti postihly svatou Alžbětu a jejího syna a jakým způsobem unikli Herodově krutosti. Nejněžnější Matka si netroufala zeptat se na to svého božského Syna kvůli obezřetnosti a vážnosti, se kterou vždy k těmto zjevením přistupovala, protože ve své pokoře a trpělivosti se považovala za nehodnou a za prach před tváří Páně. Všemohoucí

Barmský biskup prosí o modlitbu za konec války v jeho vlasti

Na den sv. Františka Xaverského (3. prosince) rozstřílelo barmské vojsko kostel zasvěcený tomuto patronovi misii. Devastační operace byla součástí postupu proti etnickým skupinám Kačínů a Šanů. Z kostela v lokalitě Mung Koe „zůstala sotva zvonice, kněží, řeholní sestry i věřící utekli do Číny“ – říká pro agenturu *Asianews* místní or-

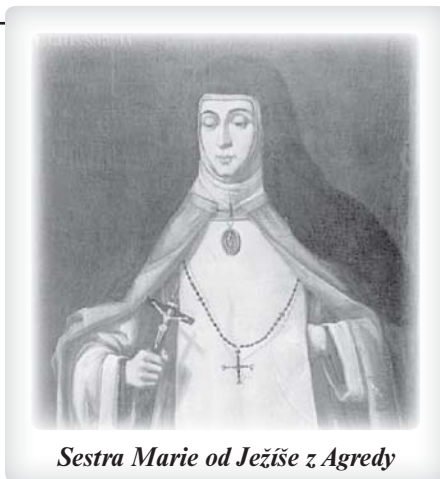
dinář, biskup Philip Za Hawng. Čínská vláda pamatuje na barmské uprchlíky a zřídila pro ně zvláštní infrastrukturu. Podle barmského biskupa je však nejdůležitější, aby boje v jeho vlasti utichly. Vydal proto apel, ve kterém stojí: „Kdokoliv čte tato slova, nechť se prosím modlí za mír v Myanmaru.“

www.radiovaticana.cz, 6. 12. 2016

K tomu redakce Světla: Nejen za Barmu, ale za celý svět je potřeba se modlit, aby byl znovu nastolen mír a řád Boží. Zvláště se můžeme spojit v modlitbě na tento úmysl dne 1. ledna, který je také Světovým dnem modliteb za mír.

si však všiml její zbožné a soucitné touhy a sdělil jí, že Zachariáš, otec svatého Jana, zemřel čtyři měsíce po Ježíšově narození a asi tři měsíce po tom, co Svatá rodina opustila Jeruzalém. Ovdovělá svatá Alžběta neměla nyní žádnou jinou společnost než svého syna Jana, se kterým prožívala dny svého vdovství v ústraní na odlehlém místě. Poselství, které jí přinesl anděl, a znalost krutých Herodových záměrů ji přiměly uprchnout s dítětem na poušť a žít raději tam ve společnosti divokých zvířat než v nebezpečném dosahu Heroda. Toto rozhodnutí přijala se schválením Nejvyššího, a vedena jeho vnučnutím nyní se skrývala v jeskyni či skalní rozsedlině, kde s velkým strádáním a velkými obtížemi opatrovala potravu pro sebe a svého syna.

676. Nebeská Paní také věděla, že svatá Alžběta po třech letech tohoto osamělého života v Pánu zemřela, že svatý Jan zůstal na poušti, aby začal žít andělským životem, i to, že neměl svou samotu opustit do chvíle, kdy mu Všemohoucí přikáže, aby začal jako jeho předchůdce hlásat pokání. Tato posvátná tajemství zjevilo Jezulátko své nejsvětější Matce spolu s mnoha jinými hlubokými pozhánáními udělenými svatě Alžbětě a jejímu synovi na poušti. To vše Maria vnímala stejným způsobem jako nyní vraždění nevinátek. Naplňovalo Ji to radostí a soucitem. Radostí proto, že viděla svatého Jana a jeho matku v bezpečí, soucitem kvůli obtížím, kterým byli na poušti vystaveni. Ihned požádala svého nejsvětějšího Syna o svolení, aby se mohla starat o Alžbětu a jejího syna. Od té doby posílala často své svatě anděly, aby je se svolením Pána navštívili a předali svatě Alžbětě a svatému Janovi zásoby a lepší potravu, než kterou by si mohli zajistit ve svém přírodním obydlí. Prostřednictvím těchto andělských posílů udržovala nebeská Paní během svého pobytu v Egyptě nepřetržitý styk se svými příbuznými. Když se přiblížila Alžbětina poslední hodina, poslala Maria velký počet andělů, aby pomáhali jejímu dítěti, kterému byly čtyři roky. Tito andělé také pomohli svatému Janovi pohřbit jeho matku v poušti. Pak mu Královna posílala každý den potravu, dokud nebyl dostatečně starý, aby si sám zajišťoval živobytí svou vlastní prací a úsilím při sběru bylin, kořínků a medu z pusty (Mk 1,6),

Sestra Marie od Ježíše z Agredy

kterými se pak živil s obdivuhodnou zdrženlivostí, jak budu vypravovat později.

677. Lidský jazyk nemůže popsat ani žádný intelekt pochopit, jak nesmírné zásluhy a jaký nárůst svatosti se v nejsvětější Marii ukládal těmito stálými a podivuhodnými skutky, protože vše konala s více než andělskou moudrostí. Co Ji přimělo k největšímu obdivu, lásce a chvále Všemohoucího, bylo vnímání toho, jak na její přimluvu a přimluvu jejího Syna za svatě nevinné děti se k nim jeho Prozřetelnost ukázala být tak štědrá. Zнала, jako by se se všemi osobně setkala, velký počet dětí, které byly zabity, a věděla, že i když některé z nich byly staré jen osm dní, dva nebo šest měsíců a žádné nebylo starší dvou let, že všechny užívaly svůj rozum, který přijaly, i vysoké poznání Boží bytosti, dokonalé lásky, víry a naděje, se kterými konaly hrdinské činy víry, úcty a lásky k Bohu a činy úcty a soucitu ke svým rodičům. Modlily se za své rodiče a jako odměnu za své utrpení pro ně získaly světlo a milost pokroku v duchovních věcech. Ochtově se podrobily mučednictví navzdory křehkosti svého věku, která zvětšila jejich utrpení a v důsledku toho i jejich zásluhy. Pomáhalo jim mnoho andělů, kteří odnášeli jejich duše do předpekli nebo do Abrahámovy lůna. Svým příchodem potěšily davné světce, které utvrdily v naději na brzké vysvobození. To vše byly účinky modliteb božského Dítěte a jeho Matky. Vědomí těchto zázraků v Ní roznítilo žár horlivosti a zvolala: „Děti, chvalte Pána!“ a připojila se k jejich chvále Původce těchto velkolepých skutků, tak hodných jeho dobroty a všemohoucnosti. Pouze Maria je uměla rozpoznat a náležitě ocenit. Ona, tak blízkce spřízněná se samým Bohem, dokonale dosáhla stupně pokory potřebného pro takové ocenění, protože i když byla Matkou nevinnosti, čistoty a svatosti, pokořovala

se víc než všichni tvorové, kteří se se všemi svými chybami nikdy nedozví, jak by se měli pokořovat. Mezi všemi tvory dosáhla nejsvětější Maria pro Ni příznačného stupně pokory, který se plně vyrovnal velikosti pozhánání a darů přijatých všemi ostatními tvory, protože jen Ona sama plně chápala, jak nedostatečné jsou splátky, kterými může tvor oplácet všechna pozhánání plynoucí z bezmezné Boží lásky. S vědomím, že bez této pokory nemůže být žádný skutek tvora hoden Boha, dosáhla Maria vrcholu veškeré dokonalosti tím, že všechny její skutky byly projevem vděčnosti za obdržená dobrodiní.

678. Ke konci této kapitoly bych chtěla upozornit na skutečnost, že v mnoha věcech, které popisují, existuje u svatých Otců a spisovatelů velká rozmanitost názorů. To se týká například doby vraždění nevinných dětí, nebo toho, zda se novorozenci a několik dní staré děti stali obětmi vraždění, nebo jiných sporných bodů, o kterých se nebudu zmiňovat, protože nejsou nezbytné pro můj záměr. Píší jen to, co je mi zjeveno, diktováno, nebo to, na co se musím z poslušnosti ptát, aby byl popis jasnější. Nebude možné rozvinout polemiku o tom, co píší, protože hned na začátku jsem řekla, že si Pán přeje, aby celé toto dílo bylo prosté pouhých domněnek a aby neobsahovalo nic než to, o čem mě poučí božské Světlo. Posouzení toho, zda to, co píší, je v souladu s Písmem svatým, zda to odpovídá vznešenosti mého tématu, nebo zda jsou události popisovány ve správné posloupnosti a ve správných souvislostech, přenechávám svým učitelům, představeným a úsudku moudrých a zbožných osob. Názorová různorodost spisovatelů je u těchto témat nevyhnutelná, protože byli vedeni různými autory, kteří odkazovali na ty starověké autory, kteří jim nejlépe vyhovovali. Avšak mnoho těchto starověkých autorů (pokud vyloučíme události související s kanonickými spisy) se spoléhalo pouze na domněnky nebo pochybné zdroje. Já, jako nevědomá žena, nemohu vstupovat do takových diskusí.

PONAUCENÍ, KTERÉ MI DALA
KRÁLOVNA NEBE,
NEJSVĚTĚJŠÍ MARIA

679. Má dcero, v tom, co jsi napsala, si přeji, aby ses poučila právě z toho žalu

► a úzkosti, se kterými jsi plnila tento úkol. Odůvodněný je tvůj zármutek, když vidíš, jak tak ušlechtilý tvor, jako je člověk, stvořený k podobě a obrazu Pána, obdařený božskými vlastnostmi a nadaný mocí věčného poznávání, milování, vidění a těšení se z Boha, může klesnout tak hluboko a poskvrnit se tak brutálním a hanebným hněvem vedoucím k prolití nevinné krve těch, kteří nemohou nikomu ublížit. Mělo by tě to přimět k oplakávání zkázy tak mnoha duší, zejména v době, ve které žiješ, kdy stejná ctižádost, která podněcovala Heroda, rozlítla tak velkou nenávist a nepřátelství mezi dětmi Církve, které jsou příčinou zkázy bezpočtu duší a které vedou k plýtvání a ztrátě drahocenné krve mého nejsvětějšího Syna, prolité za spásu lidí. Hořce naříkej nad touto ztrátou.

680. Ať je pro tebe výstrahou, co jsi viděla u jiných, a přemýšlej o účincích vášní vpuštěných do srdce, protože pokud jednou srdce ovládnou, buď je v případě úspěchu zadusí chtivostí, nebo je bude šířít hněv, pokud se setká s jakýmkoli odporem. Neboj se, má dcero, tohoto nebezpečí jen kvůli důsledkům, které jsi viděla u ctižádostivého Heroda, ale také kvůli tomu, co vidíš každou hodinu u jiných osob. Dávej pozor, aby ses nenechala čímkoli ovládat, i kdyby to bylo sebelepší, protože k založení velkého požáru stačí i nejmenší jiskra. Toto varování jsem ti často opakovala a budu ti ho v budoucnu opakovat ještě častěji, protože největší obtíže v praktikování ctností spočívají v odumírání všemu, co je příjemné smyslům. Nemůžeš se stát vhodným nástrojem v rukách Pána, kterým si tě přeje mít, pokud neočistiš své schopnosti i od předstáv všech tvorů, aby nenašly přístupu ke tvým touhám. Přeji si, aby pro tebe bylo neúprosným zákonem, že vše kromě Boha, jeho andělů a svatých budeš vnímat tak, jako by to neexistovalo. Bůh, andělé a svatí by měli být tvým jediným majetkem. Proto ti Pán otevřel svá tajemství, vyznamenává tě svou důvěrností a sdílností, a proto tě i já vyznamenávám svou důvěrou a sdílností, abys nežila a ani si nepřála žít bez Pána.

*Z knihy Mystické Město Boží. Svazek II.
- Vtělení. Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2016*

Suma o darech svatého Josefa (54)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola V:

Dar požehnání jednotlivých Jakobových synů (*Dokončení*)⁽¹⁾

Následuje požehnání Danovi, vyjádřené těmito slovy: „Dan bude soudit svůj lid jako člen kmenů Izraele.“⁽²⁾ K tomu praví Glosa: „Danovým úkolem je poznávat, usvědčovat, odsuzovat a trestat smyslné myšlenky. Proto je po právu nazýván Dan, tj. soud.“ Máme-li na mysli to, co jsme psali výše o nejvyšším uvažování svatého Josefa, je více než jasné, že se mu dostalo plodu tohoto požehnání. Dan je tím, kdo v budoucnosti bude soudit izraelský lid, a to soudem vyznání, srovnání a schválení. Avšak žádný ze starozákonních ot-

ců nemůže více usvědčit izraelské kmeny z nevděčnosti než právě Josef, neboť Spasitele světa, jehož uprostřed židů živil, tak krutě ukřižovaly. A také se svou snoubenkou vytrpěl od židů nesčetná příkoří. Je tedy správné, že Danovo požehnání je připisováno Josefovi.

Požehnání Gadovi je toto: „Gad bude terčem útočníků, ale zatlačí je zpět.“⁽³⁾ O těch, kteří bojují proti zbožnosti, se po zásluze může říci, že budou zatlačeni zpět. Josef pak, když svou rozvážností bojoval spravedlivou válku proti tyranům, kteří se stavěli proti Pánu a Kristu, a když podle Boží rady zamířil do cizích krajů a pokorně přebýval u cizinců, byl druhým Gadem.

Následuje požehnání Neftalimu: „Neftali, běžící srnec, volá překrásnou zvěst.“⁽⁴⁾ Podle Glosy se shledává, že jako Neftali se chápe kontemplace neviditelných skutečností skrze viditelné spolu s naukou. Srnec totiž tím, že se vznáší nad zemí a přitom tuto zemi neopouští, nejvýš vhodně představuje tento druh kontemplace. Je třeba myslet na to, že Josef byl po své manželce prvním, jemuž toto požehnání nejvýš odpovídá. Když se totiž Bůh stal člověkem, abychom skrze člově-

ka poznávali Boha a aby uvažování o viditelné přirozenosti nás přitáhlo k věcem neviditelným, nelze pochybovat o tom, že se nejsvětější Královně světa a Josefovi dostalo plodu tohoto požehnání: vždýť u nich týž Bůh učiněný člověkem přebýval, byl jimi živen a je, takřikajíc, jako první potěšoval. Ó nejblaženější Josefe, jsi-li srncem, jak voláš překrásnou zvěst? Srnci totiž jsou neschopni mluvit. Mluvíš však tím způsobem, jakým jsi popsán jako srnec. Jsi srncem napodobováním jeho jednání a voláš zvěst požehnáním kontemplace. Tím, že nám vyprávíš krásná slova, jsi jako den. Ó, jak krásná je tvá zvěst, blažený otče, neboť u tebe se naučil mluvit ten, o němž je psáno: „Půvab se rozlévá po tvých rtech, proto ti Bůh požehnal navěky.“⁽⁵⁾

Ten, pravím, který činí výmluvnými ústa nemluvnat, začal mluvit, když spočíval v tvé náruči a tiskl se ke tvé hrudi. A proto po zásluze můžeš být nazván Neftali, jenž volá překrásnou zvěst.

Nyní je třeba promluvit o požehnání Ašerovi, které je vyjádřeno těmito slovy: „Ašer bude mít hojnost chleba, bude rozdávat lahůdky králům.“⁽⁶⁾ Ašer se vykládá jako nádvoří. Chlebem je Kristus, jak on sám říká: „Já jsem chléb živý“⁽⁷⁾, a jak se o něm rovněž říká v 45. žalmu: „Bůh, tvůj Bůh tě pomazal olejem radosti před tvými druhy.“⁽⁸⁾ Proto velmi vhodně odpovídá důstojnost tohoto požehnání svatému Josefovi. Byl totiž nádvořím nejsvětější Panny, jejíž majetát je označován Krásnou bránou chrámu. Rovněž Kristus, jenž je hojnost chleba, rozdáva lahůdky králům. A proto Glosa praví: „Ó, jaký je jeho chléb! Ó, jaké jsou jeho lahůdky, jež tak chutnají těmto králům! Oni králové již jistě vstoupili na svatbu; již sedí u oné věčné hostiny, již pojídají ve věčné lahodnosti onen andělský chléb; již se napájí proudem blaha“⁽⁹⁾, a přesto dosud nenasytně touží po Ašerových lahůdkách.“ Tolik Glosa. Ašerovo požehnání tedy krásně odpovídá svatému Josefovi.

O slavnosti Zjevení Páně

1. Zjevení Páně

Po svátku, který nám připomíná každý rok znovu narození našeho Pána Ježíše Krista v čase, slavíme na druhém místě dnešní svátek. Ten první je svátek, kterým byl Kristus zvěstováním andělů oznámen židovským pastýřům, teď je to svátek zvěstování, kterým byli přivedeni pohanští mágové světlem jimi objevené hvězdy. Název tohoto dne přešel z řečtiny do latiny. Pro jeho označení používají také latinci řecké jméno. Onen první den nazýváme „Narození Páně“, tento druhý podle zvyku církevního podání „Epifanie“. Epifanie ale znamená „Zjevení“. Zjevení Páně slavíme dnes proto, že tohoto dne byl Ježíš uctíván mágy, kteří přišli z východu. Protože oni uviděli jeho hvězdu ve východní zemi a přišli, vedeni Božím osvětlením, aby se mu poklonili. Ačkoliv viděli světlo hvězdy svými tělesnými očima, nebyli by vůbec přišli, aby se poklonili Dítěti, kdyby od Boha nedostali světlo duchovní milosti.

2. Slavný Pán v chudých plenkách

Z jakého důvodu slavíme, milí bratři, Zjevení Páně dnes, vždyť dříve než hvězda zvěstovala narození Páně mágům na Východě, anděl oznámil narození pastýřům v Judeji? Proč říkáme, že byl zjeven dnes, vždyť přece v té noci, kdy se narodil, byl zvěstován anděly? Snad proto, že

ho uviděli pohanští mágové? Ale vždyť ho také tehdy uviděli židovští pastýři!

Dnes Kristus Pán, který přišel ke spáse národů, přijal poctu od prvních pohanů. Z toho vidíme právem, že se zjevil těm i oněm, od nichž byl s pokorou uctěn jako pravý Bůh. Toho Krista, kterého uviděli pastýři jako malé dítě, poznali mágové s neotřesnou jistotou jako nekonečného Boha. Toho, kterého uviděli židé zabaleného do nuzných plenek, uznali mágové přinesením darů za svého slavného Pána. Mudrci padli v pokoře na kolena před Vykupitelem, na kterého hleděli pastýři plni obdivu. Pastýřům ukázal Kristus pravou dětskou slabost svého lidství, mágům ale už tenkrát zjevil moc božství. Již místní rozdílnost anděla, který zvěstoval narození, a hvězdy, která se zjevila mudrcům, nás upozorňuje, abychom hledali duchovní smysl, abychom poznali, co ukázal příchod našeho Pána a Vykupitele oněm pohanům a oněm židům.

3. Východ nové hvězdy

Nikdo nepochybuje o tom, že pastýři představují ty první z židů a mágové ty první z pohanů. Pastýři ale nepřijali zprávu z nebe, nýbrž na zemi od anděla, který k nim promluvil a zvěstoval narození Pána. Mágové však neviděli ani neslyšeli nikoho na zemi, ale spatřili na nebi zářící hvězdu. Co má však znamenat to, že žid, aby spatřil Krista, je o tom zpraven slovy anděla sestupujícího z nebe, naproti tomu pohan, aby se dověděl o Kristu, musí být vyzván jasnou nebeskou hvězdou? Neznámá tato skutečnost, že židům byla ukázána slabost těla našeho Pána Ježíše Krista, pohanům naproti tomu byla zjevena sláva jeho božství? Židé viděli pokořeného Krista, protože měl být tenkrát za nás všechny usmrcen. Pohané poznali vysoce vznešeného Krista, protože byl stále všemi uctíván. Nemluvila snad hvězda, která se zjevila mudrcům – „Já, jejíž lesk vidíte, jsem byla stvořena tím, kterého vidíte v těle jako žvatlající dítě“ – ? Já vám zvěstuji narození Krále židů v čase. Vy ho poznáte jako nekonečného věčného Stvořitele andělů. Ve východu nové hvězdy tedy poznáte narození Vykupitele“ – ? Mágové opravdu poznali při zjevení hvězdy

Nyní bychom měli pohovořit o požehnání Josefovi, Jákobovu synovi, avšak již výše bylo o něm sdostatek řečeno ústy svatého Bernarda.

Proto pojednáme jako o posledním o požehnání Benjamínovi, vyjádřeném těmito slovy: „Benjámín je lýtý vlk. Ráno pojídá kořist, oddělí úlovek do večera.“⁽¹⁰⁾ Toto požehnání obsahuje troji: První věcí je vytržení všech zavržených z viny; druhou věcí je díkůvzdání za milost na základě tohoto vytržení a třetí věcí je díkůvzdání za slávu všech i jednotlivců. Jestliže toto troji bylo skutečně Kristovou silou, jeho plody náležejí zvláště tím způsobem svatému Josefovi, protože byl Kristovým stálým živitelem a protože byl předním milovníkem a ctitelem jeho skutků. Bylo tak jasně ukázáno, že požehnání Jákobových synů vpravdě odpovídají svatému Josefovi.

Toto vše bude ještě jasnější tomu, kdo bude hluboce kontemplotovat o tom, jak Kristus byl předobrazován patriarchy, jak jejich skutky byly jeho znamením a jak je obsažen v každém slově Písma svatého. Když tak odhalí závoj, uvidí Syna nejsvětější Panny a domnělého Syna Josefova. On je z vůle Boha, který inspiroval Písmo, tímto Písmem vyjádřen a před všemi muži světa byl spojen se svatým Josefem.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V předchozí části této kapitoly bylo probráno, jak se na sv. Josefovi naplnila požehnání Jákobovým synům Judovi, Zabulonovi a Isacharovi. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Gn 49,16.

⁽³⁾ Gn 49,19.

⁽⁴⁾ Gn 49,21.

⁽⁵⁾ Ž 45,3.

⁽⁶⁾ Gn 49,20.

⁽⁷⁾ Jan 6,51.

⁽⁸⁾ Ž 45,8.

⁽⁹⁾ Srov. Ž 36,9.

⁽¹⁰⁾ Gn 49,27.

▶
narození Pána. Vedeni hvězdou přišli k Pánu. Když vstoupili do domu, našli podle slov evangelia Pána s Marií, jeho Matkou, padli na kolena a klaněli se mu. Otevřeli své poklady a předali mu dary – zlato, kadidlo a myrhu.

4. Dary králů

V těchto darech ale vidíme ukryto tajemství pravé víry. Kadidlo používali při dávných obětech kněží k počtě Boží. Zlato bylo přinášeno králům k zaplacení daní. Myrha se používala při pochovávání mrtvých. Toto přinášení kadidla poznáváme jako tu oběť, v níž Kristus jako pravý Bůh a pravý kněz přinesl vonnou oběť za ty, od nichž on sám jako stejný pravý Bůh oběť přijal. Dar zlata ale ukazuje Pána Ježíše Krista jako opravdového Krále, ale nikoliv takového krále, jehož obraz vidíme na zlatých mincích, nýbrž toho, který své zobrazení sám hledá v lidech. Aby toto podobenství vyjádřil, řekl: „Dejte císařovi, co je císařovo, a Bohu, co je Boží!“ Přinášení myrhy ale ukazuje Krista jako pravého Boha a pravého Krále, který už od přírody je oděn božskou a královskou mocí, současně ale podle pravdy těla, které přijal od nás jako smrtelný člověk. Jako ten, který skutečně za nás zemřel, skutečně byl pohřben a skutečně pro nás vstal z mrtvých.

V Kristově království tedy poznáváme osvobození zajatých, v Kristově kněžství očistění od hříchů. V Kristově smrti a vzkříšení spočívá vzkříšení mrtvých. Na Kristu, našem Bohu, je založeno věčné štěstí blažených.

5. Opravdová svoboda v Kristu

Je tedy zjeveno, že člověk je určen k opravdové svobodě, k opravdovému posvěcení a k oslavení ve vzkříšení, že bude vzkříšen k věčnému životu milostí Kristovou, ospravedlněn Kristem. Vždyť Kristus je pro nás opravdovou svobodou, opravdovým očistěním, opravdovým životem, věčnou blažeností, v nichž přirozenost nízkosti a božství spočívá bez promíchání a bez oddělení navždy. On je ten úhelný kámen. Pán přiváděl k sobě židy ze své blízkosti, pohany z dálky, protože ti první byli pod Zákonem, druzí bez Zákona. Obojí byli ale před Spasitelem pod jařmem hříchu. A proto zachránil obojí bez jejich zásluhy, jenom svojí milostí.

Protože židé předtím, než uvěřili, Pána zabili, pohané dříve než uvěřili, uctívali modly. Pro obojí tedy Kristus ve své milosti vytrpěl smrt, pro obojí ze své milosti prolil svoji krev a svojí vlastní krví zvířel nad ďáblem. A nejenom své vrahy, židy, ale také modloslužebníky, pohany obrátil božským milosrdenstvím, osvobodil královskou silou, očistil kněžskou svatostí a vytrhl svojí tělesnou smrtí v čase z moci druhé smrti.

6. Kadidlo, myrha a zlato: duchovní dary církve

Jemu, Pánu Ježíši Kristu, přináší církev svatá také dnes bez ustání duchovní dary zlata, kadidla a myrhy. Jako zlato totiž moudrost pravé víry. Jako kadidlo skutky milosrdenství, které Bůh sám ještě dal za oběť. Jako myrhu ctnost umrtvování, skrze kterou pohrdá nejenom vším světským, ale také příjemnostmi časného světa z lásky ke Kristu.

Neboť ten, který kvůli nám sestoupil, nás pozvedá. Ten, který se pro nás stal Dítětem, dává nám milost Božího dětství. Ten, který nosil hadry našich hříchů, očisťuje nespravedlivé z jejich hříchů. Ten, který ležel v jeslích, pozvedá věřící vzhůru k nebi.

7. Věčné nasycení v nebeské slávě

Tak dnes slavme Zjevení Páně duchovním způsobem, nikoliv pozemskými pokrmy, abychom, až se Bůh sám ukáže,

s ním mohli bez ustání vládnout! Zjevuje se nám totiž ve víře, skrytý zůstává našim očím.

Zjevuje se nemocným na cestě, zjeví se vyvoleným ve vlasti. Zjevil se proto, aby nespravedlivé na tomto světě ospravedlnil. Zjevil se proto, aby spravedlivé v budoucnu oslavil. Tento den, kdy se Pán Ježíš Kristus začal zjevovat pohanům, chceme slavit naplnění svatou duchovní radostí, ne tím, že bychom bažili po masitých pokrmech, ale chceme se cvičit pilně ve skutcích spravedlnosti. Bratři, k tomu jsou vaše stoly plné pokrmů, aby se z nich zmírnila nouze chudých. Těmi požitky, kterými je obložen váš stůl, si máte získat místo v nebeském království. Protože všechno, co vchází do úst, dospěje podle slov Vykupitelových do žaludku. Všechno ale, co dáte chudým jako almužnu, získáte v rozmnoženém množství jako Boží odplatu. Všim tím, co jíte, milí bratři, bude trvat váš život jenom krátkou dobu. S tím ale, co dáte chudým, získáte si blaženost věčného života, kde vám bude údělem věčný život bez konce, věčné nasycení, přebývání ve věčném bezpečí, bude vám zaručeno věčné štěstí bez jakékoliv nouze.

Jeho dárci budiž čest od věků do věků! Amen.

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 26/2014 přeložil -mp-*

Opomíjení: hřích dnešní doby (3 – dokončení)

Pokračujeme v našich úvahách o hřichu opomíjení. Podívejme se nyní, jak se Bůh na tento hřích dívá, jaké následky má pro naši spásu a jak jej můžeme odstranit, abychom Pána více milovali.

Pohled Kristův na tento hřích

Kristus je přísný vůči lidem, kteří vědomě opomíjejí plnit své povinnosti věřících a kteří ztratili svoje duše a možná také duše svých bližních.

Ježíš říká: „Běda vám, zákoníci a farižeové, pokrytci! Odvádíte desátek z máty, z kopru a z kmínu, a nedbali jste na důležitější věci v Zákoně, na spravedlnost, milosrdenství a věrnost.“ (Mt 23,23)

Ježíš je nemilosrdný vůči těm pěti poštilým pannám, které nemají dostatek lásky – vždyť nedostatek oleje znamená nedostatek lásky – pro velké setkání se ženichem: „Vpravdě vám říkám, neznám vás!“ (Mt 25,12)

Kristus je neúprosný vůči zbabělým, lhostejným, pyšným, egoistům, kteří ponechávají své bratry hladové a žízňivé, cizince odhánějí, bližní ponechávají nahé, v chudobě a osamělosti, v nemoci nebo ve vězení. Pro ty je rozsudek strašný, ale spravedlivý od Pána, který je tahán za vlasy svými bratry, jež miloval až do prolití krve: „Pryč ode mne, zlořečení, do věčného ohně připraveného pro ďábla a jeho anděly.“ (Mt 25,41)

Pro toho, kdo se vyhýbá užívat hřivnu, danou mu Bohem s láskou a zdarma, a nepřináší plody, je odpověď Pána neodvolatelná: „A toho služebníka budižknichmu vyhodte ven do tmy, tam bude pláč a skřípění zubů.“ (Mt 25,30)

Na těchto čtyřech příkladech z evangelia vidíme, že Ježíš s hřichem opomíjení nežertuje. V očích Pána je závažné, když někdo neplní poslání, které mu Bůh na zemi přidělil. Víme velmi dobře, jaké následky má zrada, opuštění místa v armádě pro celé vojsko, a dokonce pro výsledek bitvy a konečné vítězství. Proto vyžaduje vítězství nad Zlým od každého, aby byl na svém místě a plnil svoje Kristem mu dané poslání.

Je pravda, že člověk, který svoji svobody špatně využívá, se může vyhýbat sloužit Bohu, plnit svoji úlohu křesťana a vědomě se prohřešovat proti svému poslání

spolupracovníka Kristova. Ale takové rozhodnutí nese s sebou následky, které mají nemalý význam pro dějiny spásy. Když člověk zanedbává konání Boží vůle, aby sledoval svoji vlastní vůli, vzdaluje se od Boha a působí Pánu, sobě samému a svému bližnímu škodu. Jestliže člověk setrvává bez lítosti v tomto postoji až do smrti, pak bude Boží rozsudek nemilosrdný, protože těm, kdo jeho odpuštění odmítají, ukáže Bůh svoji spravedlnost, která je dokonalým projevem jeho moudrosti a projevem jeho dobra, aby dal každému, co mu vzhledem k jeho chování patří.

Následky tohoto hřichu

Hřešit opomíjením zraňuje Boha vždycky, protože to znamená, že zanedbáváme svoji povinnost vůči Bohu, vůči sobě samým a vůči svým bližním:

Ve vztahu k Bohu

Může to být až natolik šokující, že uctívat lidi nebo věci znamená dávat přednost tvorům před Stvořitelem, a to je nespravedlnost vůči Bohu, protože jenom Bůh je dokonale hodný lásky a úcty.

Nesvětít nedělit je vzpírání se setrvat jednu hodinu týdně ve společenství s Kristem a jeho bratřími, kteří jsou syny a dcerami Božími. Je to odpírání tomu, který vydal svůj život na kříži, aby nás zachránil od hříchů a smrti. Také to znamená urážet Boha a ukazovat Mu naši velikou nevděčnost za jeho nezměrnou lásku.

Zdráhat se používat hřivny, aby působily ke cti Boží a k záchraně duší, je také urážkou Boha, který mi dal nesplnitelné dary, abych spolupracoval na spásě svých bratrů a dosáhl tak své vlastní spásy, což přispívá také k jeho vlastní slávě.

Ve vztahu k sobě samému

Člověk může být nešťastný, když zanedbává svoje povinnosti, protože není možno být celý život šťastný a dělat jiné lidi šťastnými, když člověk neplní to, k čemu byl stvořen. Člověk byl stvořen, aby miloval jiné a aby miloval sebe. To znamená respektovat sám sebe, vychovávat

se, posvěcovat se vším, co nám Bůh dal, abychom toho dosáhli. Nedůvěřovat jeho darům znamená minout se svým povoláním na zemi a vést egoistický život, který nevyhnutelně vede k tomu, že ponechává trpět sebe i jiné.

Hřích opomíjení působí člověku vřítka svědomí ve vztahu ke zlu, což je způsobeno jeho ledabylostí, zbabělostí, leností či jeho strachem. Jedním slovem řečeno: Člověk se stane nešťastným, protože mu jeho opomíjení brání, aby se stal skutečným člověkem Božím, skutečným křesťanem.

Hřích opomíjení může působit smutek, zbavovat odvahy a přivést člověka do stavu, kdy se stydí, protože neumí milovat tak, jak to Bůh od něho požadoval. Když se hřích opomíjení často opakuje, může vést k zoufalství nad sebou samým, může vést k užívání drog, k alkoholismu, a dokonce i k sebevraždě, když si člověk uvědomí, že jeho život se minul účelem, a toto uvědomění se stane příliš silným a nesnesitelným.

Ve vztahu k bližnímu

Hřešení z opomenutí vůči bližnímu je závažné, protože to znamená vyhýbat se tomu, milovat ho, jak to on od nás většinou očekává, máme být pro něho Božím darem.

Ano, muži a ženy umírají hladem a žízni, protože já nejsem připraven dát jim něco ze svého přebytku. Muži a ženy mají hlad a žízeň po Bohu a zemřou, aniž by Ho poznali a milovali, a budou možná navěky ztraceni kvůli mně, protože jsem příliš bázlivý dosvědčit svoji víru, nebo že jsem zůstal lhostejný vůči jejich touze po Bohu.

Muži a ženy jsou cizinci v mé zemi a já se jich neujímám. Proto vytvářejí ghetta, v nichž vzniká násilí a rasismus. Kristus mi chce připomenout, že jejich nenávisť pochází z mého egoismu a že jejich násilí je plodem mého sektářství.

Bratři jsou nazí ve své bídě a já rozhazuji v přebytku na pomíjivé módní novinky, abych byl pěkný po jednu jedinou

► sezónu, která ve věčnosti nic neznamená, která není ničím ve věčnosti Boží, která by ale mohla být vším, kdybych se trochu uskrovněl, aby dítě tohoto světa mohlo být přiměřeně oblečeno. Svatý král Ludvík napsal na toto téma svojí dceři, Isabelle z Navarry: „Považuji za správné, abys neměla krásnější šaty a šperky, než to vyžaduje tvoje postavení. Je daleko lepší použít peníze na almužny, než je vydat za nové ozdoby. Uvědom si, že se tímto způsobem lépe použijí a že nikdy na to nevydáš dosti.“

Moji bratři jsou nemocní nebo ve vězení a já nemám na ně čas, abych jim ze srdce dodal zase naději k životu, když jim věnuji pozornost a ukážu jim, že tu ještě pro někoho existují, i když pro nemoc nebo zahanbení vězením jsou ukřižováni...

Bůh nám nepromine, jestliže jsme opravdu nemilovali, a nemůžeme říci, že jsme milovali, když jsme nevydali něco z toho, co jsme dostali a co považujeme za nejdražší: svůj čas, svou osobnost, část svého života. Bůh dal každému z nás život a požaduje, abychom totéž činili svým bratrům. „Nikdo nemá větší lásku nad takovouto: položit svůj život za své přátele.“ (Jan 15,13) A vydat svůj život znamená vždycky částečně zemřít, aby lidé poněkud ožili a pocítili trochu vlídnosti v našem úsměvu, v našem pohledu, v našem slově, v naší návštěvě, v našem dárku, v naší přítomnosti, aby vycítili kousek Boží něžnosti - zkrátka kousek naší lásky, která způsobí, že se svět stane o trochu lidštitějším, protože Kristus působí skrze nás.

Když zapomeneme milovat, znamená to, že ponecháme Boha v jeho svatostánku, zatímco On tolik touží po tom,

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 5

kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než byl počat v mateřském lůně.

Modlitba k Marii

Maria, ať se moje láska usmívá,
aby byla ještě bohatší!

Ať můj úsměv vyjadřuje dobrotu!
Uč mě, abych s úsměvem zapomněl
na starosti a bídu

a s radostí se věnoval jiným.

Ať moje usmívající se tvář
projasní moje vztahy k bližním.

Chraň můj úsměv
v bolestných hodinách,
abych jej mohl rozdávat
i v těchto dobách.

Pomoz mi, abych si uchoval radost,
která se projevuje úsměvem.

Nauč mě, Maria,
Pánu sloužit s radostí,
a přitom se stále usmívat.

Z Maria heute 3/2015 přeložil -mp-

aby skrze Eucharistii bydlel v našem srdci, aby s námi navštěvoval své děti, naše bratry, kteří tak velice potřebují jeho potěšující přítomnost.

Na závěr můžeme říci o důsledcích hříchu opomíjení, že je už teď duchovní smrtí a ztrátou smyslu našeho života, když opomíjíme milovat Boha, sebe sama a své bližní. Člověk, který už nechce žít z lásky Boží a pro lásku svých bližních, se stane úplně egocentrickým, aby se stal šťastným. Chce všechno, ale všechno ihned, ale žádná pomíjející radost ho nemůže naplnit, protože právě lidské štěstí spočívá v plnění jeho povolání, které se plně uskutečňuje jenom v jeho přeměně lásky. Bůh nás stvořil, abychom milovali. Bránit se proti tomu znamená upadnout znovu do civilizace smrti. Vykonávat ne-

ustálé lásku znamená naproti tomu žít už teď ve věčnosti. Abychom na to nikdy nezapomínali a v tomto krátkém životě byli trochu šťastní, klestí Pán před námi cestu, po které máme jít.

Duchovní prostředky, jak léčit tento hřích

Abychom mohli léčit hřích opomíjení, je nutné znát sám sebe. Objevit své vlastní dary a slabiny, a tak ty první rozvíjet a druhé omezovat, abychom mohli být lepšími služebníky Krista. Ale abychom poznali sami sebe, musíme jít k prameni, ke Stvořiteli, a prosit Ho, jestli by nám chtěl pomoci, abychom se přijali takoví, jací jsme, a na druhé straně abychom se stali takovými apoštoly, jakými nás chce mít On.

Modlitba je proto také prostředkem, abychom odpírali pokušení k lenosti, lhostejnosti a zbabělosti. Tato modlitba potřebuje podporu svátostmi smíření a eucharistie, abychom dostali milosti, které potřebujeme k plnění svých stavovských povinností a nápravě svých chyb, které tak snadno posilují hřích opomíjení.

Přijímat milost v sobě zahrnuje z naší strany snahu utíkat před duchem světa a jeho zábavami, v nichž naše duše nachází tolik „jednoduchých řešení“ a zlehčování postojem lhostejnosti nebo útěkem od opravdové křesťanské zodpovědnosti. Proto nám pomáhá ctnost víry, která působí velkou lásku k Bohu a k bližnímu a brání tomuto hříchu, abychom z lásky mohli vykonávat Boží vůli.

Bdělost a umrtvování nám pomohou v prožívání naší víry, abychom žili v lásce k bližnímu, abychom byli vytrvalí, a tak už neměli strach ukázat se jako křesťané, když je potřeba. Umrtvování je nezbytné také proto, abychom se nedali překvapit pokušením a nepodlehli mu. Tak jako sportovec potřebuje trénink, aby byl ve formě a předvedl svůj výkon, tak potřebuje křesťan askezi, aby zkoušel svoje srdce, aby chtěl dobro a vybojoval si vítězství nad zlem. Připravit své tělo a své srdce askezí je nejlepším prostředkem, jak dosáhnout ctnosti umírněnosti a žít opravdu svobodně v moudrosti správného měřítka.

Myšlenka na Boha a náš život po smrti nám může pomoci bojovat proti hříchu opomíjení. Když někoho milujeme, jed-

náme tak, abychom mu nepůsobili žádný zármutek a abychom se mu líbili... Stejně tak je tomu s Bohem. Je absurdní říkat, že Boha milujeme, ale jednáme proti jeho vůli. Tak má naše opravdová láska ke Kristu podnítit našeho ducha a naše srdce, abychom byli opravdovými křesťany a jednali v myšlenkách, slovech a skutcích podle evangelia.

Když už nechceme jednat z lásky, což se v teologii nazývá dětská bázeň před Bohem, měli bychom jednat alespoň z otrocké bázně a přitom myslet na život po smrti a na soud, který nás očekává. Snad se budeme ze strachu před peklem snažit, abychom konali dobro. Strach z pekla často brání mnoha lidem více než láska k Bohu, aby nehřešili. To je jako postoj možná škoda, říknou někteří, ale v naší době už mnozí nemají strach z pekla, protože v ně už nevěří. Ale když někdo v existenci něčeho nevěří, neznamená to, že tato věc neexistuje. Svatý farář arský řekl: „Existuje mnoho lidí, kteří v peklo nevěří, ale uvěří, až v něm budou, avšak to už bude pozdě.“

Na závěr řekněme: Každý křesťan se má vyhýbat hříchu opomíjení tím, že plní svoji povinnost, a tato povinnost spočívá pro každého z nás v lásce k Bohu a k bližním, a to v lásce z celého srdce.

Saint-Exupéry napsal v *Malém princovi*: „Čas, který věnuješ své růži, dělá tvoji růži tak významnou.“ S Bohem je to stejné: Čas, který strávíš tím, že budeš milovat své bratry, činí tvůj život krásným v očích Božích. Ale nečekej s tím až na večer svého života, aby ti neřekly výčitky svědomí a lítost onu Bernanosovu větu: „Já jsem zodpovědný za to, čím jsem se nestal.“ A naopak: Můžeš ještě v naději v Boží milosrdenství svůj život změnit a být navždy s Kristem, když se budeš řídit jeho radou: „Radím ti tedy: nakup si u mne zlato pročištěné v ohni, abys zbohatl; bílý oděv, aby ses do něho oblékl a zakryl hanbu své nahoty; a nakonec mast k potření očí, abys prohlédl. Ty, které miluji, kárám a trestám. Čiň tedy pokání, a horlivě! Hle, stojím u dveří a klepám; uslyší-li někdo můj hlas a otevře dveře, vejdu k němu a povečeříme, budu s ním a on bude se mnou.“ (Zj 3,18–20)

Z Maria heute 10/2016 přeložil -mp-

Hledám dělohu k pronájmu. Zn. Pouze kvalitní nabídky.

Problém tzv. náhradního mateřství a obchodování s dětmi se stává čím dál akutnějším. Touha mít dítě spojená s neochotou přijmout vlastní neplodnost dává vznikat situacím, kdy s nenarozeným dítětem i s matkou „nositelkou“ je obchodováno jako se zbožím.

Toto kšeftování s lidským životem ubližuje nejen dětem a ženám, ale také společnosti jak v rozvinutých, tak v chudších zemích. Náhradní mateřství je už ze samotného principu nešťastnou degradací lidského života, mateřství i rodičovství a rodinných vazeb.

Dítě porozené náhradní matkou může být přímo biologickým dítětem oné ženy oplodněné spermatem „sponzora“ (tj. objednavatele dítěte) nebo nějakého „dárcce“, nebo může být vsazené do dělohy náhradní matky po umělém oplodnění. V takovém případě může být dítě počato z pohlavních buněk obou smluvních stran, nebo s použitím gamet jednoho

nebo i dvou „dárců“. Dítě tak může mít až šest „rodičů“: genetickou matku (dárkyně vajíčka), genetického otce (poskytovatele spermatu), náhradní matku, jejího manžela (presumpce otcovství) a pár, který si dítě objednal (muž a žena, často ale také dva muži).

I dítě v lůně potřebuje lásku

Výzkumy už dlouhá desetiletí ukazují na velký význam fyziologických a emocionálních vazeb vznikajících mezi matkou a dítětem v průběhu těhotenství. Náhradní matka se však snaží zabránit vzniku takových vazeb s dítětem, které roste v jejím lůně. Po porodu pak matka navíc opusť své dítě, když ho předá sponzorskému

páru. Těžko si představit, že takový přístup zůstane bez následků jak pro dítě, tak pro matku. Další vedlejší oběti mohou být také případně předchozí (vlastní) děti náhradní matky, které mohou po odložení objednaného dítěte trpět nejistotou a úzkostmi.

Na zájem dítěte se nehleď

Je možné namítnout, že řada těchto problémů se objevuje také v případě adopce dětí. Ovšem zatímco adopce je snaha poskytnout osiřelému dítěti nové zázemí a ochranu za ztracenou rodinu, náhradní mateřství je naopak úmyslné „vytvoření“ dítěte bez vlastní rodiny a za účelem uspokojení tužeb dospělých.

Objednávající pár či sponzor, který za početí, donošení a porození dítěte platí hodně peněz, si často nárokuje právo obdržet „kvalitní produkt“ v souladu se svými požadavky, či právo „produkt“ odmítnout, pokud jejich představám neodpovídá – např. z důvodu, že se dítě narodí postižené nebo že se sponzorský pár mezitím rozvede.

„Nosnice“ z katalogu – miliardový byznys

Už i zběžná rešerše na internetu ukáže, že náhradní mateřství skýtá rapidně se rozrůstající trh: Stovky klinik a agentur nabízejí zprostředkování této „služby“ za různé finanční obnosy. Ve Spojených státech amerických se ceny pohybují kolem 100 000 až 150 000 dolarů (2,4 až 3,6 milionů korun), v Rusku nebo na Ukrajině je obnos asi poloviční a v Indii čtvrtinový.

V České republice není náhradní mateřství právně ošetřené, v dosavadním legálním vakuu se ale v nějaké míře provádí – zprostředkování nabízí např. klinika ve Zlíně. Cena se zřejmě pohybuje v řádu stovek tisíc korun.

Některé agentury se honosí „nizkonákladovostí“ svých náhradních matek, jindy se požadovaný finanční obnos za darovanou vajíčka liší podle toho, jestli je jejich původcem běloška nebo např. Indka. Právě v Indii se reprodukční trh údajně

► rozrostl z 9,6 miliard Kč v roce 2011 na odhadem 48 miliard Kč v současné době, v Americe by tento trh měl mít hodnotu kolem 155 miliard Kč.

Žena „nositelka“ je použita jako nástroj pro získání dítěte. Je na ní proto nahlíženo jako na prostředek, nikoliv jako na cíl, což už je samo o sobě narušením její důstojnosti, i kdyby to mělo být dobrovolné. Ve většině případů ale vstupuje žena do pozice náhradní matky za úplatu. Pronajímá své tělo, resp. jeho část – svou dělohu.

Těhotenství má trvalé následky pro dítě i matku

Ať už se jedná o náhradní mateřství nebo ne, faktem zůstává, že těhotenství má zásadní dopady na fyzické i psychické formování nejen dítěte, ale i matky. Představa budoucího života s dítětem v jejím lůně je jedním z nezbytných kroků v tomto vývoji – to je ale znemožněno, má-li dítě patřit někomu jinému. Odloučení po porodu je zdrojem utrpení jak pro novorozence, tak pro matku „nositelku“. Aby se ochránila, snaží se držet si odstup od dítěte, které roste uvnitř jejího těla. Tím však brání psychickému vývoji, který je součástí těhotenství.

Těhotenství má také dlouhodobý vliv na matku i dítě. Jedná se mimo jiné o tzv. mikrochimérismus, kdy se do těla dítěte dostanou buňky matky a do těla matky zase putují buňky dítěte. Tyto zcestovalé buňky mohou v těle ženy přetrvávat i několik desítek let, přičemž dopady mikrochimérismu jsou dosud z velké části neprobádané.

Nedobrovolně, pro obživu rodiny

Už při prvním pohledu na smlouvy o náhradním mateřství vyvstane otázka, do jaké míry se v nich matka „nositelka“ zavazuje dobrovolně. Pokud je náhradní mateřství poskytnuto za peněžitou odměnu, matka se nerozhoduje zcela svobodně, protože je pod tlakem svých finančních potřeb, často aby uživila vlastní rodinu. Např. v Indii může žena jediným těhotenstvím vydělat až desetinásobek ročního příjmu svého manžela. V takovém případě lze těžko mluvit o svobodném rozhodnutí.

Zároveň je nutno podotknout, že velmi málo žen vstoupí do procesu náhradního mateřství bezúplatně. Mnohonásobně

vyšší poptávka pak vytváří tlak na souhlas s náhradním mateřstvím u žen v těžkých životních situacích nebo u žen z chudších zemí.

V takových zemích procházejí náhradní matky a případné dárkyně vajíček pečlivou selekcí. Sponzoři pak vybírají ženy dle fotek a informací z katalogu, aby získali své „vysněné miminko“, dokonalé dítě, které se jim bude podobat a které jim splní všechna přání. Řada klinik také nabízí volbu pohlaví dítěte na základě preimplantační diagnostiky (nehodící se děti jsou usmrceny). Matka je v průběhu celého těhotenství sledována a smluvní podmínky po ní mohou vyžadovat také dodržení konkrétního jídelníčku a omezení aktivit, které smí či nesmí provozovat. Ženy i dítěte se tak stává zboží, které se nabízí v různých provedeních podobně jako auto.

Náhradní mateřství odporuje mezinárodnímu právu

I když náhradní mateřství není předmětem žádných mezinárodních smluv, praktiky související s touto činností porušují ustanovení řady zásadních dokumentů.

Haagská úmluva na ochranu dětí a revidovaná *Evropská úmluva o osvojení dětí* požadují, aby bylo svolení rodičů s adoptací dítěte dobrovolné, bez jakékoliv peněžité odměny nebo kompenzace a aby matka svolila k adoptaci až po porodu dítěte. Náhradní mateřství porušuje všechna tato ustanovení.

V naprosté většině případů je náhradní mateřství provozováno za peníze, ať už jsou matce vyplaceny přímo, nebo skrze prostředníky. Článek 2, odstavec a) *Opčního protokolu k Úmluvě o právech dítěte*

o prodeji dětí, dětské prostituci a dětské pornografii definuje prodej dětí jako „úkon či transakce, při kterém kdokoli, jednotlivec nebo skupina, předá jinému dítě za úplatu či jinou protihodnotu“, přičemž dle článku 35 řečené úmluvy je prodej dětí nepřipustný „za jakýmkoli účelem a v jakékoli podobě“.

Dítě je prodáváno či předáváno jako otrok

Náhradní matka – či častěji zprostředkující organizace – a sponzoři nakládají s dítětem obdobně jako s vlastnictvím. Mezinárodní právo má pro takové zacházení s člověkem jasný termín: otroctví. Úmluva o otroctví z roku 1926 definuje otroctví jako „stav nebo poměr osoby, nad níž se vykonávají některé nebo všechny složky práva vlastnického“. Vlastnictví se projevuje i v situaci, kdy je dítě předáno bezúplatně – darovat lze také pouze to, co člověk vlastní. Obětí otroctví nebo kšeftování může být také náhradní matka.

Závěrem lze zkonstatovat, že náhradní mateřství porušuje nejen mezinárodní standardy pro osvojení dětí, ale ve většině případů se také jedná o prodej dítěte, který lze považovat za novodobou formu otroctví a obchodování s lidmi. Jedinou správnou reakcí na tuto skutečnost je zákaz náhradního mateřství na mezinárodní úrovni, stejně jako tomu je v případě prodeje dětí, a přijetí trestných opatření pro pachatele takového činu, především prostředníky.

*Z dokumentu Surrogate Motherhood and Human Rights
přeložil a upravil Adam Prentis*

Zdroj: HPŽ ČR, www.prolife.cz

Duchovní cvičení na Velehradě 2017

5. 2. – 10. 2.	Kněžské exercicie	Mons. Vojtěch Šíma
8. 10. – 13. 10.	Kněžské exercicie	Mons. Pavel Posád
22. 10. – 27. 10.	Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet O.Carm.
5. 11. – 10. 11.	Kněžské exercicie	P. Józef Augustyn SJ
12. 11. – 17. 11.	Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet O.Carm.
26. 1. – 29. 1.	Duchovní cvičení pro všechny, kteří přijali svátosti církve v dospělosti	P. Vítězslav Řehulka
24. 2. – 26. 2.	Víkendová duchovní obnova pro všechny, kteří pečují o kostel	Mons. Vojtěch Šíma
3. 3. – 5. 3.	Duchovní cvičení (nejen) pro členy Matice svatoantonínské	P. Jan Szkandera
7. 3. – 10. 3.	Duchovní cvičení pro zaměstnance Charity	P. Bohumír Vitásek
10. 3. – 12. 3.	DC Lectio Divina o Panně Marii – Matce milosrdenství	P. Tomasz Kazański SAC
17. 3. – 19. 3.	Rekolekce pro katechety a animátory farních společenství	Mons. Pavel Posád
24. 3. – 26. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	P. Jan Gacík SDB
27. 3. – 29. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	P. Jan Gacík SDB
30. 3. – 2. 4.	Duchovní obnova na téma „Čerpejme z pramenů spásy“	P. Vladimír Kasan OSB
6. 4.	Jednodenní duchovní obnova pro zaměstnance Charity	Mons. Vojtěch Šíma
7. 4. – 9. 4.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	P. Stanislav Peroutka SJ
19. 5. – 21. 5.	DO pro lektory a všechny zájemce o Boží slovo v praktickém životě	P. Marián Pospěcha
21. 5. – 27. 5.	Duchovní cvičení pro řeholní sestry	Mons. Vojtěch Šíma
16. 7. – 20. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	Mons. Aleš Opatrný
20. 7. – 23. 7.	Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky	Mons. Aleš Opatrný
30. 7. – 2. 8.	Duchovní cvičení pro všechny	P. Miloslav Kabrda SDB
2. 8. – 6. 8.	Duchovní cvičení pro pedagogy a katechety	Mons. Aleš Opatrný
20. 8. – 24. 8.	Duchovní cvičení pro všechny	P. Antonín Dąbrowski OFM
20. 8. – 24. 8.	Duchovní cvičení pro trvalé jáhny a jejich manželky	Mons. Vojtěch Šíma
20. 8. – 25. 8.	Duchovní cvičení pro vysokoškoláky	P. Michal Altrichter SJ
3. 9. – 6. 9.	Duchovní cvičení pro všechny	P. Miloslav Kabrda SDB
6. 10. – 8. 10.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	P. Stanislav Peroutka SJ
20. 10. – 22. 10.	Víkend gregoriánského chorálu	lektor – Jiří Hodina
17. 11. – 19. 11.	Duchovní cvičení pro členy Matice velehradské	P. Pavel Ambros SJ
30. 11. – 3. 12.	Adventní duchovní cvičení	Mons. Vojtěch Šíma
3. 12. – 7. 12.	Adventní duchovní cvičení	P. Antonín Dąbrowski OFM

Bližší informace naleznete na www.stojanov.cz.

Přihlášky posílejte na adresu:

Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad
e-mail: velehrad@stojanov.cz, tel.: 572 571 420, 733 741 896

Biskup Lobkowicz požádal papeže Františka o jmenování pomocného biskupa

Biskup František Václav Lobkowicz nedávno požádal papeže Františka o jmenování pomocného biskupa pro ostravsko-opavskou diecézi. Současně vyzývá kněze své diecéze a věřící k modlitbě za dobrou volbu pro tuto službu.

„Po zvážení mých fyzických možností a nakonec i dle názorů vyplývajících z malé kněžské synody jsem se

rozhodl požádat Svatého otce o jmenování pomocného biskupa pro naši diecézi. Prosim tedy, aby se celá diecéze zapojila do modliteb o dobrou volbu. Jsem přesvědčen, že toto jmenování bude k prospěchu života naší místní církve. Děkuji za všechny modlitby.“
Podepsán František Václav Lobkowicz.

Zdroj: TS ČBK, 7. 12. 2016

K NOVÉMU ROKU

Slavnost Matky Boží, Panny Marie
(1. ledna)
a Památka Nejsvětějšího Jména Ježíš
(3. ledna)

Vděční buďte dnes,
v první den nového roku,
pomyslete ještě na moje narození
a na Marii, moji milovanou Matku.
Jí patří opravdu nejvyšší úcta.
Maria je svou vírou
a svou neotřesitelnou důvěrou
vzorem Bohem stvořené
mateřské lásky.

Vezměte si obraz jejího čistého
a svatého mateřského klína
za vzor pro každý mateřský klín.
Protože skrze moje vtělení v Marii
vzal Bůh všechno nemocné
do své milosrdné lásky,
do svého otcovského srdce,
aby to tam přetvořil
a moji vykupitelskou láskou vyléčil
a posvětil.

Radujte se z celého srdce, vy matky,
že také vy jste byly vyvoleny
skrze Marii
k této ušlechtilé důstojnosti ženy,
k mateřské důstojnosti.
Ta je tak nádhernou šlechetností
pro ženu,
která byla korunována Mariiným
vyvoláním k mateřství,
k mateřství Boha.

Bůh sám se zde spojuje s člověkem
tak podivuhodným způsobem
a dává přitom
svůj božský život
do vašeho lidského života a bytí.
Každé dítě teď smí mne,
Boha, nazývat svým Otcem
a Marii svoji Matkou.

A všichni jste se mnou svázáni
jedinečnou sourozeneckou láskou.
Vstupte jako děti této lásky
do přicházejícího roku.
Pojďte se mnou a zůstaňte se mnou,
úzce svázáni podivuhodným
způsobem lásky Trojice.

Z němčiny přeložil -mp-

Pondělí 26. 12. 2016

6:05 Svatá země - Na druhé straně zdi **6:35** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov - Roháče **6:50** Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm **7:50** Sedmihlásky (118. díl): Na Vánoce dlouhé noci **7:55** Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské **8:25** Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže **9:45** Evangelium: sv. Štěpán **10:00** Mše svatá ze svátku sv. Štěpána: Kostel sv. Marka v Ostravě-Heřmanicích [L] **11:00** Vánoční koncert: Ostrava-Heřmanice [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (165. díl) **12:45** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SLUK - Vinšujeme vám ... **14:10** Film o filmu Anežka Česká **14:40** Noemova Archa **15:40** Vezmi a čti: Prosinec 2016 **16:00** Jubileum: 700 let hledání odpuštění **16:55** Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace **17:20** Vánoční koncert skupiny Poutníci **18:25** Sedmihlásky (118. díl): Na Vánoce dlouhé noci **18:30** Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi **18:40** Betlém Horní Lideč: Znamení betléma **19:15** Terra Santa News: 21. 12. 2016 **19:35** Čtvero ročních období s televizí NOE: Zima 2016 [P] **20:00** Marie z Nazaretu (2. díl) **21:45** ARTBITR - Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem [P] **22:00** Budu ti sloužit: Život sv. Camilla de Lellis **23:00** Vánoční koncert ČFS Brno: Besední dům Brno **0:20** Noční univerzita: P. Petr Chalupa - Biblické základy křesťanských Vánoc **1:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 27. 12. 2016

6:05 Pod lampou **8:10** České a moravské betlémy (2. díl) **8:40** Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm **9:40** V souvislostech (165. díl) **10:05** Jesličky svatého Františka **11:20** Čtvero ročních období s televizí NOE: Zima 2016 **11:40** Sedmihlásky (3. díl): Já malý přicházím koletovat **11:45** Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi **12:00** Angelus Domini **12:05** Betlém Horní Lideč: Znamení betléma **12:40** Bez tebe to nejde **13:45** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov - Roháče **13:55** Missio magazín: Prosinec 2016 **15:00** Mobil **16:00** Outdoor Films s Tomášem Sedláčkem (54. díl): Na jeden z nejdelších a nejnáročnějších treků světa **17:35** Mohelnický betlém **17:50** Sedmihlásky (3. díl): Já malý přicházím koletovat **18:00** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba **18:15** Cirkus Noeland (32. díl) **18:45** Animované biblické příběhy: Samuel **19:10** Film o filmu Anežka Česká **19:35** Řeckokatolický magazín [P] **20:00** Pouť: (The Way, 2010) **22:10** U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl): Kde se dobře vaří, tam se dobře daří **23:05** Čtvero ročních období s televizí NOE: Zima 2016 **23:25** Večer chval (57. díl): Sešli jsme se **0:40** Terra Santa News: 21. 12. 2016 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 28. 12. 2016

6:05 Ars Vaticana (1. díl) **6:15** Noční univerzita: P. Daniel Ange - Otec ho spatřil... **7:20** V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hrade **8:10** Vánoce v Terchově **8:15** Buon giorno s Františkem **9:20** Borotinské betlémy **9:40** Prímý přenos generální audience papeže [L] **10:50** Mezi pražci (53. díl): Prosinec 2016 **11:35** Sedmihlásky (83. díl): Stojí kostelíček **11:40** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba **12:00** Angelus Domini [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR - Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **13:05** Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské **13:40** Papež František:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Můj život **14:35** Vánoční koncert ostravské konzervatoře **15:20** Vezmi a čti: Prosinec 2016 **15:40** Můj chrám: Ing. Stanislav Juránek, senátor a starosta Orla, v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Brně-Židenicích **16:00** Pouť: (The Way, 2010) **18:10** Můj Bůh a Walter: Zpověď **18:25** Sedmihlásky (83. díl): Stojí kostelíček **18:30** Od slunéčka do tmy: Vlk a liška **18:40** Cesta k andělům (108. díl): Zdeněk Pololánik - hudební skladatel **19:35** Čtvero ročních období s televizí NOE: Jaro 2016 [P] **20:00** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **22:35** Noční univerzita: P. Marian Kuffa - Milosrdenství (1. část) [P] **23:30** Film o filmu Anežka Česká **0:00** Vánoční koncert Václava Hudečka 2007 **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 29. 12. 2016

6:05 Putování modrou planetou: Guatemala **6:40** Můj Bůh a Walter: Zpověď **7:00** Vánoční koncert Václava Hudečka **8:00** Sobecký obr **8:40** Cirkus Noeland (32. díl) **9:15** Dávám nejen o Vánocích **9:30** Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně **9:45** Muzikanti, hrajte **10:20** Budu ti sloužit: Život sv. Camilla de Lellis **11:20** Čtvero ročních období s televizí NOE: Jaro 2016 **11:40** Sedmihlásky (81. díl): Pásli ovce pastýři **11:45** Od slunéčka do tmy: Vlk a liška **12:00** Angelus Domini **12:05** Jesličky svatého Františka **13:30** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **16:05** Řeckokatolický magazín **16:25** Má vlast: Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze **18:00** Animované biblické příběhy: Samuel **18:25** Sedmihlásky (81. díl): Pásli ovce pastýři **18:30** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **18:45** Ars Vaticana (2. díl) **18:55** Petr Bende a cimbálová muzika Grajcar na Mohelnickém dostavníku 2015 (8. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 **19:30** Večeře u Slováků [P] **20:00** Matka Tereza - Pero v Boží ruce (1. díl) **21:35** Putování po evropských klášterech: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie **22:15** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Pane, nauč nás modlit se **23:40** Čtvero ročních období s televizí NOE: Jaro 2016 **0:05** Vánoční koncert ČFS Brno: Besední dům Brno **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 30. 12. 2016

6:05 Betlém Horní Lideč: Znamení betléma **6:35** Vánoční revue k 60. výročí založení JKG0 **7:55** Dům ze skla? (12. díl) **9:00** Papež František: Můj život **10:00** ARTBITR - Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **10:15** Noční univerzita: P. Marian Kuffa - Milosrdenství (1. část) **11:10** Film o filmu Anežka Česká **11:35** Sedmihlásky (85. díl): Dyž Panna Maria **11:40** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **12:00** Angelus Domini **12:10** Vánoční koncert skupiny Poutníci **13:10** Ars Vaticana (2. díl) **13:25** Putování modrou planetou: Guatemala **14:05** První láska Matky Terezy **14:45** Cvrlikání (48. díl): Kofe@Vlna **16:00** Den pro rodinu: Záznam rozhovorů z Ovocného trhu a Kamy **16:50** Vezmi a čti: Prosinec 2016 **17:05** Putování po evropských klášterech:

Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie **17:35** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hastrman **17:50** Sedmihlásky (85. díl): Dyž Panna Maria **18:00** Mše svatá ze svátku Svaté Rodiny z kostela sv. Jana Nepomuckého v Ostravě-Staré Bělé [L] **19:15** ARTBITR - Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **19:30** Čtvero ročních období s televizí NOE: Léto 2016 [P] **20:00** Matka Tereza - Pero v Boží ruce (2. díl) **21:35** Večeře u Slováků **22:00** Všechno skončí dobře: Zjevení blahoslavené Juliány z Norwich **23:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SLUK - Vinšujeme Vám ... **0:25** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov - Roháče **0:35** Život na zámku Břežany **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 31. 12. 2016

6:05 V pohorách po horách (12. díl): Jizera - Jizerské hory **6:15** Vánoční koncert Tomáše Kočka a orchestru **7:15** Bez tebe to nejde **8:20** Mohelnický betlém **8:30** Cirkus Noeland (32. díl) **9:00** Animované biblické příběhy: Samuel **9:35** Noemova Archa **10:30** Čtvero ročních období s televizí NOE: Léto 2016 **10:45** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká - Předmluva **10:55** Mobil **12:00** Angelus Domini **12:05** Velehradská zastavení, 7. díl: Cestami ekumenismu **12:15** Muzikanti, hrajte **12:45** Film o filmu Anežka Česká **13:15** A.L.T.: Autoškola Lazebnického Turnaje **13:50** Buon giorno s Františkem: SPECIÁL [P] **15:00** Outdoor Films s Andreou Radomskou (55. díl): Doprovázení umírajících [P] **16:35** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hastrman **16:50** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká - Předmluva **17:00** První nespory ze slavnosti Matky Boží, Panny Marie z baziliky sv. Petra v Římě [L] **18:35** Ondřej Havelka a jeho Melody Makers v GONGu [P] **19:30** V souvislostech (166. díl) [P] **20:00** Osmý den **22:05** U VÁS aneb Festivalové kukátko (12. díl) [P] **23:10** Čtvero ročních období s televizí NOE: Léto 2016 **23:30** Poděkování divákům televize NOE za přízeň v roce 2016 [P] **0:00** Mše svatá z baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Sv. Hostýně [L] **1:15** Vánoční revue k 60. výročí založení JKG0 **2:35** Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže **3:55** Vánoční Devítka: Záznam z vánočního koncertu kapely Devítka v ostravském klubu Parník **4:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 1. 1. 2017

6:15 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **6:25** ARTBITR - Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **6:35** U VÁS aneb Festivalové kukátko (12. díl) **7:40** Guyanská Diana **8:05** Noční univerzita: Panna Maria učednice - P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **9:05** Řeckokatolický magazín **9:20** Večeře u Slováků **9:40** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **10:00** Mše svatá ze slavnosti Matky Boží, Panny Marie z baziliky sv. Petra v Římě [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (166. díl) **12:40** Muzikanti, hrajte **13:10** Můj Bůh a Walter: Zpověď **13:30** Osmý den **15:30** Noční univerzita: P. Marian Kuffa - Milosrdenství (1. část) **16:25** Jezuité o: Mariánská zjevení **16:50** Poděkování divákům televize NOE za přízeň v roce 2016 **17:20** Noeland (49. díl) **17:50** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:00** Přejeme si... Novoroční Speciál [L] **19:05** Čtvero ročních období s televizí NOE: Podzim 2016 [P] **19:20** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě [P] **20:05** Anežka Česká [P] **21:05** V souvislostech (166. díl) **21:25** Most **22:00** Buon giorno s Františkem: SPECIÁL **23:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:25** Má vlast: Svatý Hostýn **0:35** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondělí 2. 1. 2017

6:05 V pohorách po horách (12. díl): Jizera – Jizerské hory
6:15 Poslány sloužit **6:45** Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík
7:50 Cvrlikání (48. díl): Kofe@Vlna **9:00** Čtvero ročních období s televizí NOE: Podzim 2016 **9:15** Lurdský příběh: Piseň o Bernadettě **10:00** Bez tebe to nejde **11:05** Zátrak v pralese **11:35** Sedmihlásky (4. díl): Vyletěla sojka **11:40** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hashrman **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vezmi a čti: Prosinec 2016 **13:05** Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **13:40** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **14:15** Charita Vsetín **14:35** Velehradská zastavení, 7. díl: Cestami ekumenismu **14:45** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **15:45** Ars Vaticana (2. díl) **16:00** V souvislostech (166. díl) **16:20** Mezi pražci (53. díl): Prosinec 2016 **17:05** Anežka Česká **18:10** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří **18:25** Sedmihlásky (4. díl): Vyletěla sojka **18:30** Od slunéčka do tmy: Tisúvek **18:40** Můj Bůh a Walter: Zpověď **19:00** Vatican magazine (890. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** VideoJournal České vědy **20:00** Arménie – Víra hory přenáší [P] **20:30** Noční univerzita: P. Marian Kuffa – Milosrdenství (1. část) **21:20** ARTBITR – Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **21:35** Dům ze skla? (12. díl) **22:40** Čtvero ročních období s televizí NOE: Podzim 2016 **22:55** Vatican magazine (890. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Křesťanství v 90 minutách **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 1. 2017

6:05 Můj Bůh a Walter: Zpověď **6:20** Má vlast: Kroměříž **7:45** Ars Vaticana (2. díl) **7:55** Kalvária Nitrianské Pravno **8:35** V souvislostech (166. díl) **8:55** Lurdský příběh: Piseň o Bernadettě **9:40** Muzikanti, hrajte **10:15** Vatican magazine (890. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:45** Noční univerzita: P. Marian Kuffa – Milosrdenství (1. část) **11:40** Sedmihlásky (82. díl): Na záhumňů + Sedl vrabček **11:45** Od slunéčka do tmy: Tisúvek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Outdoor Films s Andreou Radomskou (55. díl): Doprovázení umírajících **13:55** V pohorách po horách (12. díl): Jizera – Jizerské hory **14:05** 750 let Svinova **14:40** Den pro rodinu: Záznam rozhovorů z Ovočného trhu a Kamy **15:30** Pod lampou: Autisté mezi námi **18:00** Noeland (49. díl) **18:30** Od slunéčka do tmy: Sýkora **18:40** Sedmihlásky (82. díl): Na záhumňů + Sedl vrabček **18:45** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **19:10** Tajemství skla **19:20** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (827. díl): 3. 1. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem: SPECIÁL **21:00** Řeckokatolický magazín [P] **21:15** Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou, Vesmír a Bible, 1. díl **22:00** Post Scriptum **22:10** U VÁS aneb Festivalové kukátko (12. díl) **23:10** Zpravodajské Noeviny (827. díl): 3. 1. 2017 **23:30** Studentský Velehrad 2016 **0:10** Cesta k andělům (108. díl): Zdeněk Pololánik – hudební skladatel **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 1. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (827. díl): 3. 1. 2017 **6:25** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **7:25** Vatican magazine (890. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:55** Mezi nebem a zemí **8:30** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **9:20** Ars Vaticana (2. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Dopisy z rovníku **11:40** Sedmihlásky (83. díl): Stojí kostelíček **11:45** Od slunéčka do tmy: Sýkora **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá [L] **12:50** Arménie – Víra hory přenáší **13:25** Pojďte s námi... **14:40** ARTBITR – Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **14:50** Lurdský příběh: Piseň o Bernadettě **15:35** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **16:00** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří **16:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (12. díl) **17:20** Můj Bůh a Walter: Manželství **17:35** Zpravodajské Noeviny (827. díl): 3. 1. 2017 **18:00** Po volání [L] **19:10** Od slunéčka do tmy: Janiček Poturčenec **19:20** Sedmihlásky (83. díl): Stojí kostelíček **19:30** Terra Santa news: 4. 1. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze **21:20** Noční univerzita: P. Marian Kuffa – Milosrdenství (2. část) [P] **22:35** Generální audience Svatého otce **23:10** Vezmi a čti: Prosinec 2016 **23:25** Velehradská zastavení, 7. díl: Cestami ekumenismu **23:40** Má vlast: Kroměříž **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 1. 2017

6:05 Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **6:40** BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze **7:00** Terra Santa news: 4. 1. 2017 **7:20** Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **8:30** V pohorách po horách (12. díl): Jizera – Jizerské hory **8:40** Svěcení kaple Božího milosrdenství **8:55** Pomoc, která se točí **9:20** Velké ticho v Poličanech **9:45** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **10:00** Muzikanti, hrajte **10:35** Dům ze skla? (12. díl) **11:40** Sedmihlásky (84. díl): Aj, co to hlásají **11:45** Od slunéčka do tmy: Janiček Poturčenec **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Má vlast: Kroměříž **13:45** Generální audience Svatého otce **14:20** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří **14:35** Řeckokatolický magazín **14:50** Noeland (49. díl) **15:25** Poslány sloužit **16:00** Zpravodajské Noeviny (827. díl): 3. 1. 2017 **16:20** Outdoor Films s Andreou Radomskou (55. díl): Doprovázení umírajících **17:50** Manželská setkání **18:05** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **18:30** Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle **18:40** Sedmihlásky (84. díl): Aj, co to hlásají **18:45** Ars Vaticana (3. díl) **19:00** Večeře u Slovaka [P] **19:20** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **19:30** Zpravodajské Noeviny (828. díl): 5. 1. 2017 [P] **20:00** Jak potkávat svět (47. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Orval, Belgie **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (828. díl): 5. 1. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Manželství **0:40** Vatican magazine (890. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 1. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (828. díl): 5. 1. 2017 **6:30** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří **6:45** Žijeme mezi vámi **7:05** Nábožné združení svätého Jozefa **7:30** Hluk **7:45** Velehradská zastavení, 7. díl: Cestami ekumenismu **7:55** Arménie – Víra hory přenáší **8:30** Noční univerzita: P. Marian Kuffa – Milosrdenství (2. část) **9:40** ARTBITR – Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **10:00** Mše svatá ze Slavnosti Zjevení Páně z baziliky sv. Petra v Římě [L] **11:40** Sedmihlásky (5. díl): My tři králové jdeme k vám **11:45** Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:15** O starých Starých Hamrech **13:05** Ars Vaticana (3. díl) **13:20** BET LECHEM –

vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze **13:40** Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **14:15** Bez tebe to nejde **15:20** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **16:00** Zpravodajské Noeviny (828. díl): 5. 1. 2017 **16:20** Předání proutěného řemesla **16:50** Buon giorno s Františkem: SPECIÁL **18:00** Pražská Loreta **18:25** Sedmihlásky (5. díl): My tři králové jdeme k vám **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (1. díl): O ješitnosti **18:40** Můj Bůh a Walter: Manželství **18:55** Škola křesťanského života a evangelizace **19:10** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Orval, Belgie **19:40** V pohorách po horách (12. díl): Jizera – Jizerské hory **20:00** Kulatý stůl: Astronomie dnes 2017 [L] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **22:00** Večeře u Slovaka **22:25** Outdoor Films s Andreou Radomskou (55. díl): Doprovázení umírajících **0:00** Večer chval (57. díl): Sešli jsme se **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 1. 2017

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze **6:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **6:40** Missio magazín: Prosinec 2016 **7:45** Lurdský příběh: Piseň o Bernadettě **8:30** Noeland (49. díl) **9:00** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **9:30** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří **9:45** Terra Santa news: 4. 1. 2017 **10:05** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **10:15** Můj Bůh a Walter: Manželství **10:30** Buon giorno s Františkem: SPECIÁL **11:35** Zpravodajské Noeviny (828. díl): 5. 1. 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Pod lampou **14:30** Kardinál Štěpán Trochta [P] **14:40** Jak potkávat svět (47. díl) **16:10** Večeře u Slovaka **16:30** Vatican magazine (890. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **17:05** Pojďte s námi... **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (1. díl): O ješitnosti **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** VideoJournal české vědy [P] **19:30** V souvislostech (167. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou, Vesmír a Bible, 2. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (13. díl): Hruboskalsko **21:00** Mezi pražci (54. díl): Leden 2017 [P] **21:50** Purimový zátrak **22:55** Post Scriptum **23:05** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **0:05** Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **0:35** Řeckokatolický magazín **0:50** Útulek svätého Juana Diega **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 1. 2017

6:15 Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:25** Jak potkávat svět (47. díl) **8:50** Večeře u Slovaka **9:30** Mše svatá ze svátku Křtu Páně ze Sixtinské kaple ve Vatikánu [L] **11:15** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **11:30** Řeckokatolický magazín **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (30. díl): S Johnem M. Talbotem **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (167. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:25** Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou, Vesmír a Bible, 2. díl **14:05** Muzikanti, hrajte **14:40** Noční univerzita: P. Marian Kuffa – Milosrdenství (2. část) **16:00** Mezi pražci (54. díl): Leden 2017 **16:45** Guyanská Diana **17:15** Comenius [P] **17:30** Celostátní přehlídka zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol Odry 2016 [P] **17:55** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:00** Cirkus Noeland (1. díl): Roberto a Kekulín se stěhují do cirkusu **18:30** Animované biblické příběhy: Šalomoun **19:00** Vánoční koncert: Ostrava-Heřmanice **20:00** Bella **21:35** V souvislostech (167. díl) **22:00** Po volání **23:05** Můj Bůh a Walter: Manželství **23:20** BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze **23:35** Ars Vaticana (3. díl) **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Buon giorno s Františkem: SPECIÁL **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení

Neděle 25. 12. – slavnost Narození Páně

1. čt.: Iz 52,7-10
 Ž 98(97),1,2-3ab.3cd-4,5-6
 Odp.: 3c (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)
 2. čt.: Žid 1,1-6
 Ev.: Jan 1,1-18

Pondělí 26. 12. – svátek sv. Štěpána

1. čt.: Sk 6,8-10; 7,54-60
 Ž 31(30),3cd-4,6+8ab.16bc-17
 Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, svěruji svého ducha.*)
 Ev.: Mt 10,17-22

Úterý 27. 12. – svátek sv. Jana

1. čt.: 1 Jan 1,1-4
 Ž 97(96),1-2,5-6.11-12
 Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)
 Ev.: Jan 20,2-8

Středa 28. 12. – svátek sv. Mláďátek

1. čt.: 1 Jan 1,5-2,2
 Ž 124(123),2-3,4-5,7b-8
 Odp.: 7a (*Naše duše vyvázla jako pták z ptáčníkovy léčky.*)
 Ev.: Mt 2,13-18

Čtvrtek 29. 12. – připomínka sv. Tomáše Becketa

1. čt.: 1 Jan 2,3-11
 Ž 96(95),1-2a,2b-3,5b-6
 Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)
 Ev.: Lk 2,22-35

Pátek 30. 12. – svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa

1. čt.: Sir 3,3-7.14-17a
 (řec. 2-6.12-14) nebo Kol 3,12-21
 Ž 128(127),1-2,3,4-5
 Odp.: 1 (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.*)
 Ev.: Mt 2,13-15.19-23

Sobota 31. 12. – připomínka sv. Silvestra I.

1. čt.: 1 Jan 2,18-21
 Ž 96(95),1-2.11-12.13
 Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)
 Ev.: Jan 1,1-18

večer:
 1. čt.: Gn 1,14-18
 nebo Nm 6,22-27
 Ž 8,2a+4-5,6-7,8-9
 Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)
 nebo Ž 90(89),2,3-4,5-6.12-13.14+16
 Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou!*)
 2. čt.: 1 Kor 7,29-31
 nebo Jak 4,13-15
 Ev.: Mt 6,31-34 nebo Lk 12,35-40

TRINITAS 30 – Soubor autorských plakátů

Společenství TRINITAS pozvalo 30 grafiků a designerů k vytvoření souboru symbolických třiceti autorských plakátů k třiceti letům činnosti společenství, které chce vzdát chválu a slávu Nejsvětější Trojici a poděkovat všem, kteří jakkoliv přispívají k utváření společenství a poznávání základních trinitárních hodnot: víry, naděje a lásky. Soubor plakátů kreativním způsobem prezentuje smysl základních pilířů civilizace a oslovuje všechny lidi dobré vůle k citlivému vnímání pozitivních hodnot.

TRINITAS

Společenství TRINITAS vzniklo 3. 12. 1986 v Brně. Silný iniciační impuls se stal rozhodujícím formačním fenoménem k nacházení trojiční podstaty ve všech oblastech, jimiž společenství prochází: manželství, rodina, práce, tvůrčí činnosti v oblasti výtvarné tvorby, užitého umění, designu, hudby, videa, fotografie, literatury, architektury, krajinotvorby, charitativní činnosti, poutnictví a v dalších oblastech. Společenství neformálně spojuje všechny činitele Boží Trojice a také ty, kterým jsou trinitární hodnoty vlastní a blízké. Po třicet let probíhala každodenní poměrně rozsáhlá činnost na formování křesťanského ducha regionu, národa a Evropy. To vše bez potřeby takřka jakékoliv sebe prezentace. Projekty a realizace jsou výhradně dotovány z vlastních prostředků, bez výraznější podpory sponzorů a nadací k tomu zřízených, a také bez zájmu institucí a médií, kterým se jeví činnost a existence společenství jako nečitelná.

AUTOŘI PLAKÁTŮ

Autorské plakáty jsou vytvořeny na základě dobrovolného a svobodného rozhodnutí tvůrců, kteří pozvání k vytvoření nekomerční výstavní kolekce považují za stejně důležité a přínosné jako tvůrčí koncepce. Pozvání přijalo třicet moravských, českých a slovenských tvůrců: Bednář Dalibor, Bednářová Jana, Brázdilová Leona, Georgiadu Anna, Hájková Helena, Haščák Andrej, Hnátek Vratislav, Hrdinová Hana, Javorík Peter, Jiříčková Ditta, Jun Jiří, Klinkovský Štěpán, Kovář Ludvík, Krajčák Oldřich František, Luběna Miloslav, Luběnová Jiřka, Mádr Vít, Macháček Zdeněk, Noga Pavel, Nováková Gabriela, Plotěná Marie, Pogran Miro, Polenová Karolína, Rajlich Jan ml., Szalai Daniel, Štreit Jindřich, Teplý Libor, Vácha Marek, Vávra David, Werner Roman.

Kurátorka výstavy: PhDr. Lana Langerová • Konzultační spolupráce: Mons. Josef Hrdlička.

ZÁŠTITA

Záštitu nad výstavou poskytli: Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký • MgA. Petr Michálek, ředitel Městského divadla Zlín.

TERMÍNY

14. 1. – 28. 2. 2017, foyer Městského divadla Zlín.
Program vernisáže v sobotu 14. ledna 2017: 16.00 hod. děkovaná bohoslužba v chrámu sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně, celebruje arcibiskup Mons. Jan Graubner • 17.00 hod. slavnostní vernisáž výstavy TRINITAS 30.

ZÁVĚR

Výstavní kolekce autorských plakátů TRINITAS 30 je koncipována jako hluboký duchovní vhled do smyslu základních hodnot a principů života tvůrců, diváků a organizátorů. Nekomerční zadání, netradiční médium a hlavně oslovení autoři jsou zárukou, že toto poslání bude naplněno. Děkujeme všem spolupracovníkům a sponzorům za spolupráci.

KONTAKTY

Za organizátory výstavy TRINITAS 30: Stanislava + Milan Javorovi + TRINITAS • Záhumení 335, 763 10 Hvozdná, Česká republika
 Tel.: +420 571 896 113 • +420 776 692 717
 +420 776 117 038
 E-mail: trinitas@centrum.cz • www.trinitas.cz

TRINITAS © A.D. 2016

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. – 31. PROSINCE 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 12.		PO 26. 12.		ÚT 27. 12.		ST 28. 12.		ČT 29. 12.		PÁ 30. 12.		SO 31. 12.			
Antifona	154	167	1617	1832	1621	1836	1624	1840	154	167	170	186	154	167		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	154	167	1617	1833	1621	1837	1625	1840	154	167	171	187	154	167		
Antifony	160	174	1618	1833	1621	1837	1625	1841	180	197	171	187	188	206		
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914		
Krátké čtení a zpěv	161	174	1618	1834	1622	1837	1625	1841	180	197	172	188	188	206		
Antifona k Zach. kantiku	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1841	181	198	172	188	189	206		
Prosby	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1842	181	198	172	188	189	207		
Závěrečná modlitba	162	175	1619	1835	1623	1838	1626	1842	181	198	173	189	190	207		
Modlitba během dne:																
Hymnus	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168		
Antifony	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169		
Žalmy	162	176	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	164	178	1619	1835	1623	1839	1627	1843	182	199	173	190	190	208		
Závěrečná modlitba	164	179	1619	1835	1623	1838	1626	1842	181	198	173	189	190	207		
Nešpory:																
	SO 24. 12.															
Hymnus	157	170	153	180	153	180	153	180	153	180	153	180	153	166	191	209
Antifony	157	170	165	180	165	180	165	180	165	180	165	180	174	191	192	210
Žalmy	157	171	165	181	165	181	165	181	165	181	165	181	1661	1878	1649	1866
Kr. čtení a zpěv	159	172	167	183	176	192	177	194	179	196	183	200	175	191	192	210
Ant. ke kant. P. M.	159	173	168	183	176	193	178	194	179	196	183	200	175	191	192	210
Prosby	159	173	168	183	176	193	178	195	179	196	183	200	175	192	193	211
Záv. modlitba	160	174	168	184	177	194	178	195	180	197	181	198	173	189	196	214
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1238	1374

Vložme do betlémských jeslí ty,
kterým nebylo dovoleno se narodit.

SMÍRNÁ POUŤ ZA POTRACENÉ DĚTI, JEJICH RODIČE A LÉKAŘE

Svátek svatých Mládětek –
středa 28. prosince 2016, Praha

Program: 11.00 hod. requiem za nenarozené děti u Pražského Jezulátka, mši svatou celebruje biskup Václav Malý • 12.00 hod. pěší pouť přes Petřín • 12.45 hod. občerstvení v refektáři bratří kapucínů • 14.00 hod. modlitba v Loretě • 15.00 hod. modlitba u hrobu sv. Norberta na Strahově • pro vytrvalce: 16.15 hod. modlitba za národ ve Svatováclavské kapli. V České republice bylo v roce 2015 usmrceno před narozením 20 393 dětí.

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR P. MUDr. Jiří Korda, tel. 725 797 561
www.modlitbyznejmensi.cz

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku PhDr. Radomíra Malého s názvem **CÍRKVÍ UZNANÁ MARIÁNSKÁ ZJEVENÍ V DĚJINÁCH**, která se bude konat **v úterý 3. ledna 2017 v 18 hodin**

v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Prodáváme PUZZLE BETLÉMA, 260-920 dílků. Cena s poštovným je 150, 280 a 400 Kč. **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • trebicmartin@volny.cz • tel.: 728 045 354 nebo 728 133 220. Více na <http://mujweb.cz/trebicmartin/>.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „MATKA BOŽÍ A MATKA NAŠE“**, která má souvislost s přípravou na 100. výročí Fatimy. Uskuteční se **ve dnech 7.-8. ledna 2017**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli po obědě. Z důvodu omezené kapacity je nutné **se přihlásit do 2. ledna 2017** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

31. PROSINCE 2016 – 7. LEDNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 1.		PO 2. 1.		ÚT 3. 1.		ST 4. 1.		ČT 5. 1.		PÁ 6. 1.		SO 7. 1.			
Antifona	193	211	1734	1953	154	167	154	167	154	167	226	248	226	248		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	193	212	1734	1953	154	167	154	167	154	167	226	248	226	248		
Antifony	195	213	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	233	255	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	195	213	1735	1954	208	228	211	232	215	236	233	255	241	264		
Antifona k Zach. kantiku	195	213	1275	1413	208	1415	212	232	215	236	233	256	241	264		
Prosby	195	214	1724	1943	209	228	212	232	215	236	233	256	241	265		
Závěrečná modlitba	196	214	1275	1414	209	1415	212	233	216	237	234	257	1277	1416		
Modlitba během dne:																
Hymnus	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	227	249	227	249		
Antifony	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169	228	250	228	250		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	235	257	1019	1138		
Krátké čtení	196	215	206	226	209	229	213	233	216	237	237	259	242	266		
Závěrečná modlitba	196	214	206	225	209	229	212	233	216	237	234	257	242	265		
Nešpory:																
	SO 31. 12															
Hymnus	191	209	197	216	1736	1955	153	166	153	166	229	251	225	247	261	288
Antifony	192	210	198	216	945	1057	960	1073	976	1091	230	252	238	260	260	286
Žalmy	1649	1866	1661	1878	945	1057	960	1073	976	1091	230	252	238	261	230	252
Kr. čtení a zpěv	192	210	199	217	1737	1956	210	231	214	234	231	254	239	262	260	287
Ant. ke kant. P. M.	192	210	199	217	1276	1414	211	1415	214	235	232	254	240	263	260	287
Prosby	193	211	199	217	1731	1950	211	231	214	235	232	254	240	263	261	287
Záv. modlitba	196	214	196	214	1275	1414	209	1415	212	233	234	257	234	257	263	291
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 1. 1. – slavnost Matky

Boží, Panny Marie

1. čt.: Nm 6,22-27

Ž 67(66),2-3.5.6+8

Odp.: 2a (*Bože, buď milostiv a žehnej nám!*)

2. čt.: Gal 4,4-7

Ev.: Lk 2,16-21

Pondělí 2. 1. – památka sv. Basila Velikého a Řehoře Nazíanského

1. čt.: 1 Jan 2,22-28

Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,19-28

Úterý 3. 1. – nez. památka Nejsvětějšího Jména Ježíš

1. čt.: 1 Jan 2,29-3,6

Ž 98(97),1.3cd-4.5-6

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,29-34

Středa 4. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,7-10

Ž 98(97),1.7-8.9

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,35-42

Čtvrtek 5. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,11-21

Ž 100(99),1-2.3.4.5

Odp.: 1 (*Plesejte Hospodinu, všechny země!*)

Ev.: Jan 1,43-51

Pátek 6. 1. – slavnost Zjevení Páně

1. čt.: Iz 60,1-6

Ž 72(71),1-2.7-8.10-11.12-13

Odp.: srov. 11 (*Budou se ti, Hospodine, klanět všechny národy země.*)

2. čt.: Ef 3,2-3a.5-6

Ev.: Mt 2,1-12

Sobota 7. 1. – nezávazná památka sv. Rajmunda z Peňafortu

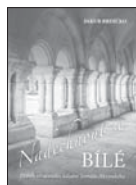
1. čt.: 1 Jan 3,22-4,6

Ž 2,7b-8.10-11

Odp.: 8a (*Dám ti v majetek národy.*)

Ev.: Mt 4,12-17.23-25

FILOSOFIE, NÁBOŽENSTVÍ, SVĚTCI

NADECHNOUT SE BÍLÉ • PŘÍBĚH ZTRACENÉHO KÁZÁNÍ TOMÁŠE AKVINSKÉHO
Jakub Brdčíko

Novela s filosofickými prvky, propojující svět 13. století a postmoderní současnost, se zabývá tím, jak dosáhnout opravdového štěstí. Klade otázku, zda lze na dnešní dobu aplikovat středověkou odpověď formulovanou idejemi slavného dominikána a učitele církve – sv. Tomáše Akvinského (1225–1274).

Martin Leschinger – FLÉTNÁ
Váz., přebal, 130x183 mm, 176 stran, 225 Kč

BOHOVÉ, CHRÁMY, OBŘADY A LIDÉ NÁBOŽENSTVÍ STARÉ MEZOPOTÁMIE
Ivan Hruša • Odpovědná redaktorka Radka Fialová

Poutavý popis náboženského myšlení a praxe jedné ze dvou nejstarších historicky doložených kultur lidstva. Po stručném přehledu dějin mezopotámské civilizace následuje sedm tematických kapitol, v nichž se autor zabývá nejprve pojetím božstva a božských bytostí v náboženském světě staré Mezopotámie a postavami nejdůležitějších mezopotámských bohů, dále chrámem, jeho významem a obřadní praxí. Další kapitoly jsou věnovány představení celé škály liturgických i rituálních modliteb, magických rituálů a hlavnímu mezopotámskému prostředku komunikace s bohy – věštběným praktikám. Kniha je doplněna tematickou bibliografií a rejstříky božstev, chrámů a témat.

Vyšehrad, spol. s r. o. • Váz., přebal, A5, 288 stran, 328 Kč

ŽIVOT PROROKA ELIÁŠE A PŮVOD KARMELITÁNSKÉHO ŘÁDU

Sestavil Lothelius Koráb

Kniha obsahuje život svatého proroka Eliáše podle knihy *Speculum Carmelitarum*, historii karmelitánského řádu a jeho Řeholi, karmelitánský řádový kalendář a životopisy řádových světců, modlitbu (hymnus) *Flos Carmeli* od sv. Šimona Stocka a karmelitánský obřad mše svaté.

REGINA INVICTA • Brož., A5, 250 stran, 230 Kč

SVĚDECTVÍ HISTORIE

HANIN KUFŘÍK

Karen Levine • Z angličtiny přeložila Dana Makovičková • Fotografie z archivu Jiřího Bradyho • Odpovědný redaktor Zdeněk Jančařík • Výtvarný redaktor Vladimír Zindulka • Úvod Jiří Brady

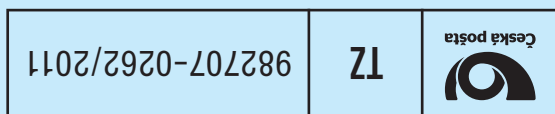
Příběh sourozenců Hanky a Jiřího Bradyových, kteří se během 2. světové války po deportaci rodičů rázem ocitli sami v Novém Městě na Moravě. Ovšem po několika měsících i je – desetileté židovské děti odvezli do terezínského ghetta. Jiří nakonec válku přežil a v roce 1948 emigroval do Kanady, kde se postupem času vypracoval na respektovaného podnikatele. O své milované sestře ale nedokázal vypátrat nic. Až desítky let po válce ho našla Tuniko Išioka, zakladatelka tokijského centra pro zkoumání holocaustu, které nedal spát tajemný kufr se jménem Hanah. Ta po mnoha letech pátrání našla Jiřího a zrekonstruovala i osud jeho malé sestry. Kniha je provázena černobílými fotografiemi z Hanina života.

Portál, s. r. o. • Druhé vydání • Brož., 159x228 mm, křídový papír, 118 stran, 189 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNĚM SVĚTLA NA ROK 2017 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle č. 42.

Vánoční otevírací dobu prodejny na Dolním nám. najdete na našich webových stránkách.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r. o. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o. Olomouc, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o. Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky.knih: e-mail: svetlo@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.